

Официален вестник

на Европейския съюз

C 145

Издание
на български език

Информация и известия

Година 54
14 май 2011 г.

Известие №	Съдържание	Страница
IV Информация		
ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ		
Съд на Европейския съюз		
2011/C 145/01	Последна публикация на Съда на Европейския съюз в <i>Официален вестник на Европейския съюз</i> OB C 139, 7.5.2011 г.	1
V Становища		
СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ		
Съд		
2011/C 145/02	Дело C-385/08: Решение на Съда (четвърти състав) от 22 декември 2010 г. — Европейска комисия/ Република Полша (Неизпълнение на задължения от държава членка — Присъединяване на нови държави — Разрешения за пускане на пазара на генерични лекарствени продукти, които съответстват на референтния продукт Plavix — Решения, зависещи от разрешение за пускане на пазара на фармацевтични продукти — Нарушение на достиженията на правото)	2

BG

Цена:
3 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

2011/C 145/03	Дело С-27/11: Преюдициално запитване, отправено от Административен съд София-град (България) на 17 януари 2011 година — Антон Винков/Началник Административно-наказателна дейност	3
2011/C 145/04	Дело С-32/11: Преюдициално запитване, отправено от Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Унгария) на 21 януари 2011 г. — Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft., Paragon-Alkusz Zrt. (правоприемник на Magyar Opelkereskedők Bróker Kft.)/Gazdasági Versenyhivatal	4
2011/C 145/05	Дело С-40/11: Преюдициално запитване, отправено от Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Германия) на 28 януари 2011 г. — Yoshikazu Iida/Stadt Ulm	4
2011/C 145/06	Дело С-44/11: Преюдициално запитване, отправено от Bundesfinanzhof (Германия) на 31 януари 2011 г. — Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst/Deutsche Bank AG	6
2011/C 145/07	Дело С-49/11: Преюдициално запитване, отправено от Oberlandesgericht Wien (Австрия) на 3 февруари 2011 г. — Content Services Ltd/Bundesarbeitskammer	6
2011/C 145/08	Дело С-56/11: Преюдициално запитване, отправено от Oberlandesgericht Düsseldorf (Германия) на 8 февруари 2011 г. — Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G./Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH	7
2011/C 145/09	Дело С-62/11: Преюдициално запитване, отправено от Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt (Германия) на 10 февруари 2011 г. — Land Hessen, представлявана от Regierungspräsidium Gießen/Florence Feyerbacher	7
2011/C 145/10	Дело С-68/11: Иск, предявен на 16 февруари 2011 г. — Европейска комисия/Италианска република	8
2011/C 145/11	Дело С-69/11: Преюдициално запитване, отправено от Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Белгия) на 16 февруари 2011 г. — Connoisseur Belgium BVBA/Belgische Staat	8
2011/C 145/12	Дело С-83/11: Преюдициално запитване, отправено от Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London (Обединеното кралство) на 22 февруари 2011 г. — Secretary of State for the Home Department/Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam, Mohibullah Rahman	9
2011/C 145/13	Дело С-84/11: Преюдициално запитване, отправено от Korkein hallinto-oikeus (Финландия) на 24 февруари 2011 г. — Marja-Liisa Susisalo, Olli Tuomaala, Merja Ritala	9
2011/C 145/14	Дело С-85/11: Иск, предявен на 24 февруари 2011 г. — Европейска комисия/Ирландия	10
2011/C 145/15	Дело С-86/11: Иск, предявен на 24 февруари 2011 г. — Европейска комисия/Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия	11

2011/C 145/16	Дело C-98/11: Жалба, подадена на 1 март 2011 г. от Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG срещу решението на Общия съд (първи състав), постановено на 17 декември 2010 г. по дело T-336/08 — Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)	11
2011/C 145/17	Дело C-100/11 P: Жалба, подадена на 2 март 2011 г. от Helena Rubinstein, L'Oréal срещу решение на Общия съд (трети състав) от 16 декември 2010 г. по дело T-345/08, Helena Rubinstein SNC, L'Oréal SA/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Allergan, Inc.	12
2011/C 145/18	Дело C-103/11 P: Жалба, подадена на 2 март 2011 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 16 декември 2010 г. по дело T-19/07, Systran и Systran Luxembourg/Комисия	13
2011/C 145/19	Дело C-108/11: Иск, предявен на 2 март 2011 г. — Европейска комисия/Ирландия	13
2011/C 145/20	Дело C-117/11: Преюдициално запитване, отправено от Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Обединеното кралство) на 4 март 2011 г. — Purple Parking Ltd, Airparks Services Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	14
2011/C 145/21	Дело C-118/11: Преюдициално запитване, отправено от Административен съд — Варна (България) на 7 март 2011 година — „ЕОН АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД/Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“	15
2011/C 145/22	Дело C-119/11: Иск, предявен на 4 март 2011 г. — Европейска комисия/Френска република	16
2011/C 145/23	Дело C-120/11: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Италия) на 7 март 2011 г. — Наказателно производство срещу Yeboah Kwadwo	17
2011/C 145/24	Дело C-123/11: Преюдициално запитване, отправено от Korkein hallinto-oikeus (Финландия) на 9 март 2011 г. — А Оу	17
2011/C 145/25	Дело C-129/11: Преюдициално запитване, отправено от Административен съд — Варна (България) на 14 март 2011 година — „Провадинвест“ ООД/Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“	17
 Общ съд		
2011/C 145/26	Дело T-375/06: Решение на Общия съд от 24 март 2011 г. — Viega/Комисия (Конкуренция — Картели — Сектор на фитингите от мед и медни сплави — Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО — Участие в нарушението — Задължение за мотивиране — Глоби — Релевантен оборот — Сметкаващи обстоятелства)	19

2011/C 145/27	Дело T-376/06: Решение на Общия съд от 24 март 2011 г. — Legris Industries/Комисия (Конкуренция — Картели — Сектор на медните съединители и на съединителите от медни примеси — Решение, съставляващо нарушение на член 81 ЕО — Отговорност за неправомерното поведение) 19	19
2011/C 145/28	Дело T-377/06: Решение на Общия съд от 24 март 2011 г. — Comap/Комисия (Конкуренция — Картели — Сектор на фитингите от мед и медни сплави — Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО — Продължителност на участието в нарушението — Глоби — Определяне на началния размер на глобата — Пропорционалност) 19	19
2011/C 145/29	Дело T-378/06: Решение на Общия съд от 24 март 2011 г. — IMI и др./Комисия („Конкуренция — Картели — Сектор на медните съединители и на съединителите от медни примеси — Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО — Глоби — Релевантен оборот — Известие относно сътрудничеството — Насоки относно метода за определяне на размера на глобите — Равно третиране“) 20	20
2011/C 145/30	Дело T-379/06: Решение на Общия съд от 24 март 2011 г. — Kaimet и др./Комисия (Конкуренция — Картели — Сектор на фитингите от мед и медни сплави — Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО — Право на защита — Участие в нарушението — Продължителност на нарушението — Глоби — Сметчаващи обстоятелства — Пропорционалност — Равно третиране) 20	20
2011/C 145/31	Дело T-381/06: Решение на Общия съд от 24 март 2011 г. — FRA.BO/Комисия („Конкуренция — Картели — Сектор на медните съединители и на съединителите от медни примеси — Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО — Глоби — Известие относно сътрудничеството — Насоки относно метода за определяне на размера на глобите — Сметчаващи обстоятелства — Освобождане от глоба — Оправдани правни очаквания — Равно третиране“) 21	21
2011/C 145/32	Дело T-382/06: Решение на Общия съд от 24 март 2011 г. — Tomkins/Комисия (Конкуренция — Картели — Сектор на фитингите от мед и медни сплави — Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО — Отговорност за неправомерното поведение — Продължителност на нарушението) 21	21
2011/C 145/33	Дело T-384/06: Решение на Общия съд от 24 март 2011 г. — IBP и International Building Products France/Комисия (Конкуренция — Картели — Сектор на фитингите от мед и медни сплави — Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО — Продължителност на участието в нарушението — Глоби — Отегчаващи обстоятелства) 22	22
2011/C 145/34	Дело T-385/06: Решение на Общия съд от 24 март 2011 г. — Aalberts Industries и др./Комисия (Конкуренция — Картели — Сектор на фитингите от мед и медни сплави — Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО — Едно-единствено продължено нарушение — Участие в нарушението) 22	22
2011/C 145/35	Дело T-386/06: Решение на Общия съд от 24 март 2011 г. — Pegler/Комисия (Конкуренция — Картели — Сектор на фитингите от мед и медни сплави — Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО — Отговорност за неправомерното поведение — Глоби — Възпиращо действие) 23	23

2011/C 145/36	Дело T-214/07: Решение на Общия съд от 31 март 2011 г. — Гърция/Комисия (ФЕОГА — Секция „Гарантиране“ — Разходи, изключени от финансиране от страна на Общността — Обработваеми култури — Специфични мерки за малките острови в Егейско море относно някои селскостопански продукти)	23
2011/C 145/37	Дело T-117/08: Решение на Общия съд от 31 март 2011 г. — Италия/ЕИСК (Езиков режим — Обявление за свободна длъжност за генерален секретар на ЕИСК — Публикуване на три официални езика — Информация относно обявлението за свободна длъжност — Публикуване на всички официални езици — Жалба за отмяна — Допустимост — Членове 12 ЕО и 290 ЕО — Член 12 от УРДС — Регламент № 1)	23
2011/C 145/38	Съединени дела T-443/08 и T-455/08: Решение на Общия съд от 24 март 2011 г. — Freistaat Sachsen и др./Комисия (Държавни помощи — Помощ за летище Лайпциг/Хале — Финансиране на инвестициите за изграждането на нова южна писта — Решение, с което помощта се обявява за съвместима с общия пазар — Жалба за отмяна — Липса на правен интерес — Недопустимост — Понятие за предприятие — Понятие за стопанска дейност — Летищна инфраструктура)	24
2011/C 145/39	Дело T-33/09: Решение на Общия съд от 29 март 2011 г. — Португалия/Комисия (Неизпълнение на решение на Съда, установяващо неизпълнение на задължения от държава членка — Периодична имуществена санкция — Искане за изплащане — Отмяна на оспорваното законодателство)	24
2011/C 145/40	Дело T-54/09: Решение на Общия съд от 24 март 2011 г. — XXXLutz Marken/CXВП — Natura Selection (Linea Natura Natur hat immer Stil) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „Linea Natura Natur hat immer Stil“ — По-ранна фигуративна марка на Общността „natura selection“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на знаци — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	25
2011/C 145/41	Дело T-149/09: Решение на Общия съд от 24 март 2011 г. — Dover/Парламент (Правилник за изплащане на разноски и надбавки на членовете на Европейския парламент — Контрол върху използването на надбавките — Надбавка за парламентарни сътрудници — Доказване на разходите — Възстановяване на недължимо платени суми)	25
2011/C 145/42	Дело T-184/09: Решение на Общия съд от 24 март 2011 г. — Гърция/Комисия (ФЕОГА — Секция „Гарантиране“ — Изключени от финансиране на Общността разходи — Обща организация на пазарите в сектора на захарта — Член 8, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1663/95 и член 11, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 885/2006 — Оценка на риска от финансови вреди за ФЕОГА — Принцип на пропорционалност)	26
2011/C 145/43	Дело T-419/09: Решение на Общия съд от 24 март 2011 г. — Cybergun/CXВП — Umarex Sportwaffen (AK 47) (Марка на Общността — Производството за обявяване на недействителност — Словна марка на Общността „AK 47“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) и член 52, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	26
2011/C 145/44	Дело T-503/09: Решение на Общия съд от 24 март 2011 г. — Cybergun/CXВП — Umarex Sportwaffen (AK 47) (Марка на Общността — Производството за обявяване на недействителност — Словна марка на Общността „AK 47“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) и член 52, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	26

<u>Известие №</u>	<u>Съдържание (продължение)</u>	<u>Страница</u>
2011/C 145/45	Дело T-14/10: Решение на Общия съд от 24 март 2011 г. — CheckMobile/CXВП (carcheck) (Марка на Общността — Заявление за словна марка на Общността „carcheck“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009) 27	27
2011/C 145/46	Дела T-139/10, T-280/10—T-285/10 и T-349/10—T-352/10: Определение на Общия съд от 21 март 2011 г. — Milux/CXВП — (REFLUXCONTROL и др.) (Марка на общността — Представителство на жалбоподателя от адвокат, който няма качество на трето лице — Недопустимост) 27	27
2011/C 145/47	Дело T-175/10: Определение на Общия съд от 21 март 2011 г. — Milux/CXВП (FERTILITYINVIVO) (Марка на Общността — Представяване на жалбоподателя от адвокат, който не е трето лице — Недопустимост) 28	28
2011/C 145/48	Дело T-100/11: Жалба, подадена на 17 февруари 2011 г. — MSE Pharmazeutika/CXВП — Merck Sharp & Dohme (SINAMIT) 28	28
2011/C 145/49	Дело T-112/11: Жалба, подадена на 23 февруари 2011 г. — Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse/Комисия 29	29
2011/C 145/50	Дело T-113/11: Жалба, подадена на 23 февруари 2011 г. — Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse/Комисия 30	30
2011/C 145/51	Дело T-125/11: Иск, предявен на 28 февруари 2011 г. — Centre national de la recherche scientifique/Комисия 31	31
2011/C 145/52	Дело T-149/11: Жалба, подадена на 11 март 2011 г. — GS/Парламент и Съвет 31	31
2011/C 145/53	Дело T-151/11: Жалба, подадена на 11 март 2011 г. — Telefónica de España и Telefónica Móviles España/Комисия 32	32
2011/C 145/54	Дело T-159/11: Жалба, подадена на 10 март 2011 г. — Marszałkowski/CXВП — Mar-Ko Fleischwaren (WALICHNOWY MARKO) 33	33
2011/C 145/55	Дело T-166/11: Жалба, подадена на 17 март 2011 г. — Häfele/CXВП (Infront) 33	33
2011/C 145/56	Дело T-167/11: Иск, предявен на 15 март 2011 г. — Centre national de la recherche scientifique/Комисия 34	34
2011/C 145/57	Дело T-170/11: Жалба, подадена на 17 март 2011 г. — Rivella International/CXВП — Baskaya di Baskaya & C. (BASKAYA) 34	34
2011/C 145/58	Дело T-171/11: Жалба, подадена на 21 март 2011 г. — Hopf/CXВП (Clampflex) 35	35

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

(2011/C 145/01)

Последна публикация на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз

ОВ С 139, 7.5.2011 г.

Предишни публикации

ОВ С 130, 30.4.2011 г.

ОВ С 120, 16.4.2011 г.

ОВ С 113, 9.4.2011 г.

ОВ С 103, 2.4.2011 г.

ОВ С 95, 26.3.2011 г.

ОВ С 89, 19.3.2011 г.

Може да намерите тези текстове на:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (четвърти състав) от 22 декември 2010 г.
— Европейска комисия/Република Полша

(Дело C-385/08) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Присъединяване на нови държави — Разрешения за пускане на пазара на генерични лекарствени продукти, които съответстват на референтния продукт Plavix — Решения, зависещи от разрешение за пускане на пазара на фармацевтични продукти — Нарушение на достиженията на правото)

(2011/C 145/02)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: М. Šimerdová и К. Herrmann)

Ответник: Република Полша (представители: М. Dowgielewicz и В. Majczyna)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Република Литва (представители: D. Kriauciūnas и R. Mackevičienė)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на член 6, параграф 1 от Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба (ОВ L 311, стр. 67; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 3) във връзка с член 13, параграф 4 от Регламент (ЕИО) № 2309/93 на Съвета от 22 юли 1993 година за установяване на процедури на Общността за разрешаване и контрол на лекарствени продукти за хуманна и ветеринарна употреба и за създаването на Европейска агенция за оценка на лекарствени продукти (ОВ L 214, стр. 1), както и с членове 89 и 90 от Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година за установяване на процедури на Общността за разрешаване и контрол на лекарствени продукти за хуманна и ветеринарна употреба и за създаването на Европейска агенция по лекарствата (ОВ L 136, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 44, стр. 83) — Разрешения за пускане на пазара на генерични лекарствени продукти, които

съответстват на референтния продукт Plavix, несъобразени с установения за него десетгодишен период на защита — Разрешения за пускане на пазара на фармацевтични продукти, които са издадени под условие преди датата на присъединяване на Полша към Европейския съюз, но влизат в сила едва след тази дата — Решения, които не съответстват на разпоредбите на Директива 2001/83/ЕО

Диспозитив

1. Република Полша:

— като е оставила в сила решенията на министъра на здравеопазването относно разрешението за пускане на пазара на генерични лекарствени продукти, които съответстват на референтния продукт Plavix, и

— като е пунала на пазара или е оставила в обращение след 1 май 2004 г. лекарствени продукти, за които не са издадени разрешения за пускане на пазара съгласно член 6, параграф 1 от Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба,

не е изпълнила задълженията си, по отношение на първо тире по-горе, произтичащи от разпоредбата на член 6, параграф 1 от Директива 2001/83 във връзка с член 13, параграф 4 от Регламент (ЕИО) № 2309/93 на Съвета от 22 юли 1993 година за установяване на процедури на Общността за разрешаване и контрол на лекарствени продукти за хуманна и ветеринарна употреба и за създаването на Европейска агенция за оценка на лекарствени продукти, както и с членове 89 и 90 от Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година за установяване на процедури на Общността за разрешаване и контрол на лекарствени продукти за хуманна и ветеринарна употреба и за създаването на Европейска агенция по лекарствата, и по отношение на второ тире по-горе, произтичащи от член 6, параграф 1 от Директива 2001/83.

2. Осъжда Република Полша да заплати съдебните разноски.

3. Република Литва понася направените от нея съдебни разноски.

(¹) ОВ С 313, 6.12.2008 г.

Преюдициално запитване, отправено от Административен съд София-град (България) на 17 януари 2011 година — Антон Винков/Началник Административно-наказателна дейност

(Дело C-27/11)

(2011/C 145/03)

Език на производството: български

Преpraщаща юрисдикция

Административен съд София-град.

Страни в главното производство

Ищец: Антон Винков.

Ответник: Началник Административно-наказателна дейност.

Преюдициални въпроси

1. Следва ли съответствието на приложимите норми по националното право, като тези по главното производство, относими към правните последици от решение за наложена финансова санкция за административно нарушение, представляващо пътно-транспортно произшествие, издавано от административен орган, да се тълкуват за съответствие с разпоредбите, предвидени в Договорите и приетите въз основа на тях мерки по правото на Европейския съюз, в областта „пространство на свобода, сигурност и правосъдие“, евентуално и/или в областта „транспорт“?
2. Следва ли от разпоредбите на Договорите и приетите въз основа на тях мерки по правото на Европейския съюз в областта „пространство на свобода, сигурност и правосъдие“ във връзка със съдебното сътрудничество по наказателно-правни въпроси, както и от чл.82, параграф 1, алинея втора, буква „а“ от Договора за функционирането на Европейския съюз, както и в областта на транспорта по чл. 91, ал.1, буква в) от същия договор, **че се включват в приложното поле на правото на Съюза административни нарушения за пътни нарушения, които могат да се определят като „несъществени“** по смисъла на чл. 2 на Протокол 7 Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи и във връзка с чл. 2 на Протокол 7 към същата.
3. **В случай на положителен отговор на втори въпрос, да се даде отговор и на следните въпроси:**

3.1. Представлява ли „несъществено нарушение“ по смисъла на правото на Съюза, при условията на главното производство, административно

нарушение на правилата за движение, за което едновременно са налице следните обстоятелства:

А. деянието представлява пътнотранспортно произшествие, от което са настъпили имуществени вреди, квалифицира се като виновно извършено и е наказуемо като административно нарушение;

Б. според размера на предвидената финансова санкция, решението за налагането ѝ не може да се обжалва пред съд и лицето не може да докаже, че не е извършило виновно приписваното му деяние;

Г. отнемат се посочен в решението брой контролни точки, като автоматична правна последица от влизането му в сила;

Д. при въведената система на свидетелство за управление на моторно превозно средство с предоставяне на определен брой контролни точки при издаването му за отчитане на извършените нарушения, се вземат предвид и отнетите контролни точки вследствие на необжалваеми НП като автоматична правна последица.

Д. при обжалване пред съд на принудителна мярка за отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство поради изгубена правоспособност, настъпила като автоматична правна последица от отнемането на предоставения първоначален размер на контролните точки, не се осъществява преюдициален съдебен контрол върху законосъобразността на необжалваемите НП, с които се отнемат контролни точки.

3.2. Следва ли, че чл. 82 от Договора за функционирането на Европейския съюз, евентуално чл.91, параграф1, буква в) от същия договор, и мерките, приети на основание посочените разпоредби, както и Рамково решение № 2005/214/ПВР на Съвета от 24.02.2005г., относно прилагането на принципа за взаимно признаване на финансови санкции, допускат да не се прилага съответно принципа за взаимно признаване на съдебни решения и присъди или мерки за подобряване на безопасността на движението, за решение за наложена финансова санкция за **нарушение за правилата за движение при условията на главното производство, което деяние може да се определи като „несъществено“ по правото на Съюза, като държавата-членка предвиди** неспазване на изискванията за обжалваемост пред съд, компетентен и по наказателни дела, и приложимост на процесуалния ред по националното право за обжалване при обвинение за извършено престъпление.

4. **В случай на отрицателен отговор на втори въпрос, да се отговори на следния въпрос:**

Следва ли, че чл. 82 от Договора за функционирането на Европейския съюз, евентуално чл.91, параграф1, буква в) от същия договор, и мерките, приети на основание посочените разпоредби, както и Рамково решение № 2005/214/ПВР на Съвета от 24.02.2005г., относно прилагането на принципа за взаимно признаване на финансови санкции, **допускат да не се прилага съответно принципа за взаимно признаване на съдебни решения и присъди или мерките за подобряване на безопасността на движението по правото на Съюза**, по преценка на държавата-членка, като в нормативен акт предвиди неспазването на изискванията за обжалване пред съд, компетентен и по наказателни дела, и приложимост на процесуалния ред по националното право за обжалване при обвинение за извършено престъпление, спрямо решение за наложена финансова санкция за нарушение за правилата за движение, за което при условията на главното производство, е налице едновременно следното:

- А. деянието представлява пътнотранспортно произшествие, от което са настъпили имуществени вреди, квалифицира се като виновно извършено и е наказуемо като административно нарушение;
- Б. според размера на предвидената финансова санкция, решението за налагането ѝ не може да се обжалва пред съд и лицето не може да докаже, че не е извършило виновно приписваното му деяние;
- Г. отнемат се посочен в решението брой контролни точки, като автоматична правна последица от влизането му в сила;
- Д. при въведената система на свидетелство за управление на моторно превозно средство с предоставяне на определен брой контролни точки при издаването му за отчитане на извършените нарушения, се вземат предвид и отнетите контролни точки вследствие на необжалваеми НП като автоматична правна последица.
- Д. при обжалване пред съд на принудителна мярка за отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство поради изгубена правоспособност, настъпила като автоматична правна последица от отнемането на предоставения първоначален размер на контролните точки, не се осъществява преюдициален съдебен контрол върху законосъобразността на необжалваемите НП, с които се отнемат контролни точки.

Преюдициално запитване, отправено от Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Унгария) на 21 януари 2011 г. — Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft., Paragon-Alkusz Zrt. (правоприемник на Magyar Opelkereskedők Bróker Kft.)/Gazdasági Versenyhivatal

(Дело C-32/11)

(2011/C 145/04)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft., Paragon-Alkusz Zrt. (правоприемник на Magyar Opelkereskedők Bróker Kft.)

Ответник: Gazdasági Versenyhivatal

Преюдициален въпрос

Може ли да се приеме, че двустранните споразумения, сключени между застрахователно дружество и определени автомобилни сервиси, или между застрахователно дружество и сдружение на автомобилни сервиси, съгласно които цената на час, която застрахователното дружество заплаща на автомобилния сервиз за ремонта на застрахованите от това дружество автомобили, зависи, наред с други фактори, и от броя и процентния дял на застрахователните договори, сключени от това дружество чрез автомобилния сервиз, действащ като негов застрахователен посредник, са забранени по силата на член 101, параграф 1 ДФЕС (в качеството им на споразумения, които имат за своя цел или резултат предотвратяването, ограничаването или нарушаването на конкуренцията в рамките на вътрешния пазар)?

Преюдициално запитване, отправено от Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Германия) на 28 януари 2011 г. — Yoshikazu Iida/Stadt Ulm

(Дело C-40/11)

(2011/C 145/05)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Страни в главното производство

Жалбоподател: Yoshikazu Iida

Отговорник: Stadt Ulm

Преюдициални въпроси**А. По членове 2, 3 и 7 от Директива 2004/38/ЕО относно правото на граждани на Съюза ⁽¹⁾:**

1. В светлината по-специално на членове 7 и 24 от Хартата на основните права на Европейския съюз (Хартата), както и на член 8 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи (ЕКПЧ) и съгласно разширителното тълкуване на член 2, точка 2, буква г) от Директива 2004/38/ЕО може ли под „член на семейството“ да се разбира родителят на дете, което в качеството си на гражданин на Европейския съюз се ползва от свобода на движение, когато посоченият родител, гражданин на трета страна и носител на родителски права, не е на издръжка на това дете?
2. При утвърдителен отговор: В светлината по-специално на членове 7 и 24 от Хартата, както и на член 8 ЕКПЧ и съгласно разширителното тълкуване на член 3, параграф 1 от Директива 2004/38/ЕО прилага ли се посочената директива за този родител и в случай че той нито придружава, нито се присъединява към детето си, което вече е установено в друга държава членка, а продължава да пребивава в държавата членка по произхода на детето?
3. При утвърдителен отговор: В светлината по-специално на членове 7 и 24 от Хартата, както и на член 8 ЕКПЧ, произтича ли за този родител право на пребиваване от повече от три месеца в държавата членка по произхода на детето по силата на разширително тълкуване на член 7, параграф 2 от Директива 2004/38/ЕО, при всички положения докато той продължава да разполага с родителски права и докато ги упражнява реално?

Б. По член 6, параграф 1 ДЕС във връзка с Хартата на основните права:

- 1.а) Приложима ли е Хартата съгласно член 51, параграф 1, изречение 1, втора част от нея, когато предметът на спора се обуславя от национален закон (или от част от закон), чрез който — но не единствено — биват транспонирани европейски директиви?
- 1.б) При отрицателен отговор: Приложима ли е Хартата съгласно член 51, параграф 1, изречение 1, втора част от нея, поради факта, че жалбоподателят би могъл евентуално да се позове на право на пребиваване съгласно правото на Европейския съюз и че следователно в съответствие с член 5, параграф 2, изр. 1 от Закона за универсалната свобода на движение на гражданите на Съюза (Freizügigkeitsgesetz/EU) той може да поиска да му бъде издадена карта за пребиваване

на член на семейството на гражданин на Съюза, която има своето правно основание в член 10, параграф 1, изречение 1 от Директива 2004/38/ЕО относно правото на граждани на Съюза?

- 1.в) При отрицателен отговор: Приложима ли е Хартата съгласно член 51, параграф 1, изречение 1, втора част от нея, вземайки предвид и съдебната практика по дело ERT (Решение на Съда от 18 юни 1991 г. по дело C-260/89, точки 41—45), когато държава членка ограничава правото на пребиваване на бащата на непълнолетен гражданин на Съюза, който през по-голямата част от времето пребивава с майка си в друга държава членка на Съюза поради нейната професионална заетост, при положение, че бащата, гражданин на трета страна, е също носител на родителски права?
- 2.а) В случай че Хартата е приложима: Възможно ли е да се изведе пряко от член 24, параграф 3 от Хартата право на пребиваване в съответствие с правото на Съюза за бащата, гражданин на трета страна, при всички положения, когато той е носител на родителските права и когато той ги упражнява реално по отношение на детето си, дори когато детето пребивава през по-голямата част от времето в друга държава членка на Европейския съюз?
- 2.б) При отрицателен отговор: Произтича ли от правото на свободно движение, от което се ползва дете в качеството му на гражданин на Съюза съгласно член 45, параграф 1 от Хартата, според случая, във връзка с член 24, параграф 3 от Хартата, право на пребиваване в съответствие с правото на Съюза за бащата, гражданин на трета страна, при всички положения, когато той е носител на родителските права и когато той ги упражнява реално по отношение на детето си, без правото на свободно движение на детето да изгубва по-специално своето практическо действие?

В. По член 6, параграф 3 ДЕС във връзка с общите принципи на правото на Съюза:

1. Могат ли „неписаните“ основни права на Европейския съюз, разгърнати в съдебната практика на Съда, считано от приемане на Решението по дело Stauder (дело 29/69, точка 7) до, например, Решението по дело Mangold (дело C-144/04, точка 75) да се прилагат в пълния им обхват, дори когато в конкретния случай Хартата на основните права е неприложима, с други думи съществуват ли основните права, които съгласно член 6, параграф 3 ДЕС имат качеството на общи принципи на Съюза, самостоятелно и независимо едновременно с основните права от Хартата съгласно член 6, параграф 1 ДЕС?
2. При утвърдителен отговор: Може ли с оглед ефективното упражняване на родителските права от общите принципи на правото на Съюза, и по-специално в светлината на зачитането на семейния живот съгласно член 8 ЕКПЧ, да бъде изведено право на пребиваване в съответствие с правото на Съюза за бащата на непълнолетен гражданин на Съюза,

който през по-голямата част от времето пребивава с майка си в друга държава членка на Съюза поради нейната професионална заетост, при положение че бащата е гражданин на трета страна?

Г. По член 21, параграф 1 ДЕС във връзка с член 8 ЕКПЧ:

Когато член 6, параграф 1 или параграф 3 ДЕС не позволяват на жалбоподателя придобиването на право на пребиваване в съответствие с правото на Съюза: Може ли с оглед гарантиране на ефективното упражняване на родителските права и като се вземе предвид съдебната практика по Решение по дело Zhu und Chen (Решение на Съда от 19 октомври 2004 г. по дело C-200/02, точки 45—47) от правото на свободно движение на непълнолетен гражданин на Съюза, който през по-голямата част от времето пребивава с майка си в друга държава членка на Съюза поради нейната професионална заетост, да се изведе въз основа на член 21, параграф 1 ДЕС, евентуално в светлината на член 8 от ЕКПЧ, право на пребиваване в съответствие с правото на Съюза в държавата членка по произхода на детето за бащата, гражданин на трета страна?

Д. По член 10 от Директива 2004/38/ЕО относно правото на граждани на Съюза:

Ако бъде признато право на пребиваване в съответствие с правото на Съюза: Има ли родител — гражданин на трета страна, намиращ се в положението на жалбоподателя — право да му бъде издадена „карта за пребиваване за член на семейството на гражданин на Съюза“ евентуално съгласно член 10, параграф 1, изречение 1 от Директивата?

(¹) Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (Текст от значение за ЕИП) (ОВ L 158, стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56).

Преюдициално запитване, отправено от Bundesfinanzhof (Германия) на 31 януари 2011 г. — Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst/Deutsche Bank AG

(Дело C-44/11)

(2011/C 145/06)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst

Отговорник: Deutsche Bank AG

Преюдициални въпроси

1. Управлението на активи — ценни книжа (управление на портфейла) от данъчно задължено лице срещу възнаграждение, при което това лице взема самостоятелно решение дали да закупи и продаде ценни книжа, и изпълнява това решение с покупката и продажбата на ценните книжа, освободено ли е от данъчно облагане

— само като управление на специални инвестиционни фондове общо за няколко инвеститори, по силата на член 135, параграф 1, буква ж) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (¹), или и

— като индивидуално управление на портфейла за отделни инвеститори, по силата на член 135, параграф 1, буква е) от Директива 2006/112/ЕО (сделка, която се отнася до ценни книжа, или като договаряне при такава сделка)?

2. При определянето на основната и на съпътстващата доставка какво значение има критерият, според който за клиентите съпътстващата доставка представлява не цел сама по себе си, а начин да ползват при най-добри условия основната услуга на доставчика, по отношение на отделното фактуриране на съпътстващата доставка и на възможността съпътстващата доставка да бъде извършена от трето лице?

3. Включва ли член 56, параграф 1, буква д) от Директива 2006/112/ЕО само посочените в член 135, параграф 1, букви а)–ж) от Директива 2006/112/ЕО доставки, или той включва и управлението на активи — ценни книжа (управление на портфейла), дори ако последната разпоредба не се прилага към тази сделка?

(¹) ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Преюдициално запитване, отправено от Oberlandesgericht Wien (Австрия) на 3 февруари 2011 г. — Content Services Ltd/Bundesarbeitskammer

(Дело C-49/11)

(2011/C 145/07)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Wien

Страни в главното производство

Жалбоподател: Content Services Ltd

Отговорник: Bundesarbeitskammer

Преюдициален въпрос

Изпълнено ли е изискването на член 5, параграф 1 от Директивата относно договорите от разстояние⁽¹⁾, съгласно който потребителят трябва да получи потвърждение на посочената в тази разпоредба информация чрез траен носител на информация, който е на негово разположение и е достъпен за него, освен ако информацията вече му е била предоставена при сключването на договора чрез траен носител на информация, който е на негово разположение и е достъпен за него, при положение че тази информация е предоставена на потребителя чрез хипервръзка на уебсайта на доставчика, като хипервръзката е част от текст, който потребителят трябва да отбележи с отметка като прочетен, за да може да встъпи в договорно отношение?

⁽¹⁾ Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 1997 година относно защитата на потребителя по отношение на договорите от разстояние (ОВ L 144, стр. 19; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 4, стр. 160).

Преюдициално запитване, отправено от Oberlandesgericht Düsseldorf (Германия) на 8 февруари 2011 г. — Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G./Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

(Дело C-56/11)

(2011/C 145/08)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Ищец: Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G.

Отговорник: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Преюдициални въпроси

1. Възниква ли задължението за предоставяне на информация по член 14, параграф 3, шесто тире от Регламент № 2100/94⁽¹⁾ и член 9, параграфи 2 и 3 Регламент № 1768/95⁽²⁾ единствено ако отправеното от титуляра на закрилата на сортовете растения искане за предоставяне на информация бъде получено от съответния доставчик на услуги по преработка преди края на текущата пазарна година или преди края на последната пазарна година (в случай че пазарните години са няколко)?
2. При утвърдителен отговор на първия въпрос:

Налице ли е искане, „с което се спазва съответния срок“ дори и когато титулярът посочва в него само своите твърдения, че разполага с определени основания да смята, че доставчикът на услуги по преработка е използвал или възнамерява да използва за последващо засяване определено количество от реколтата [от съответния защитен сорт], добита в резултат на засяването на посевен материал от поименно посочен в

искането на титуляра земеделски производител, или в допълнение титулярът трябва да представи на доставчика на услуги по преработка конкретните доказателства в подкрепа на сочените с искането за предоставяне на информация твърдения (например като изпрати по факс копие от декларацията на съответния земеделски производител относно последващо засяване на продукт от реколтата)?

3. Възможно ли е като основание за възникване на задължението на доставчика на услуги по преработка за предоставяне на информация да послужи обстоятелството, че в качеството си на довереник на титуляра доставчикът на услуги по преработка изпълнява договор за производство на предназначен за продажба посевен материал за защитените сортове, който договор титулярът е сключил със земеделски производител на посевен материал и доколкото във връзка с изпълнението на сключения договор на този земеделски производител се предоставя възможността да използва част от [добития] посевен материал за последващо засяване?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2100/94 на Съвета от 27 юли 1994 година относно правната закрила на Общността на сортовете растения (ОВ L 227, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 15, стр. 197).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1768/95 на Комисията от 24 юли 1995 година за установяване на реда и условията за прилагане на дерогацията, предвидена в член 14, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2100/94 на Съвета относно правната закрила на Общността на сортовете растения (ОВ L 173, стр. 14; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 17, стр. 177).

Преюдициално запитване, отправено от Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt (Германия) на 10 февруари 2011 г. — Land Hessen, представлявана от Regierungspräsidium Gießen/Florence Feyerbacher

(Дело C-62/11)

(2011/C 145/09)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt

Страни в главното производство

Жалбоподател: Land Hessen, представлявана от Regierungspräsidium Gießen

Отговорник: Florence Feyerbacher

Преюдициални въпроси

1. Представлява ли Споразумението от 18 септември 1998 година между правителството на Федерална република Германия и Европейската централна банка (ЕЦБ) относно седалището на ЕЦБ (наричано по-нататък „Споразумението за седалището на ЕЦБ“) част от правото на Съюза, ползващо се с предимство при прилагането му пред националното право, или е международен договор?

2. Следва ли член 15 от Споразумението за седалището на ЕЦБ във връзка с член 36 от Устава на Европейската система на централните банки (ЕСЦБ) и на ЕЦБ да се тълкува стеснително в смисъл, че приложимостта на германското право в областта на социалното осигуряване, предоставящо право да се получава определено социално обезщетение, се изключва спрямо служителите на ЕЦБ само в случай, че ЕЦБ им предоставя сравнимо социално обезщетение съгласно „Условията за работа“?

3. При отрицателен отговор на втория въпрос:

- а) Следва ли посочените разпоредби да се тълкуват в смисъл, че не допускат прилагането на националната разпоредба, която във връзка с предоставянето на семейни добавки държи сметка само за принципа на териториалност?
- б) Могат ли съображенията на Съда, изложени в Решение [от 5 юли 2008 г.] по дело *Bosmann* (C-352/06, Сборник, стр. I-3827, точки 31—33), да бъдат отнесени към прилагането на посочените разпоредби? Следва ли да се смята, че в резултат на член 15 от Споразумението за седалището на ЕЦБ във връзка с член 36 от Устава на ЕСЦБ и на ЕЦБ Федерална република Германия не губи правомощието си да отпуска семейни добавки на живеещите на нейна територия служители на ЕЦБ?

Иск, предявен на 16 февруари 2011 г. — Европейска комисия/Италианска република

(Дело C-68/11)

(2011/C 145/10)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: A. Alcover San Pedro и S. Mortoni)

Ответник: Италианска република

Искания на ищеца

— да се установи, че тъй като в продължение на няколко последователни години са били надвишени пределно допустимите стойности на концентрациите на ПЧ10 в околния въздух в множество зони и агломерации с оглед на качеството на атмосферния въздух на цялата италианска територия, Италианската република не е изпълнила задълженията си по член 5, параграф 1 от Директива 1999/30/ЕО⁽¹⁾ на Съвета от 22 април 1999 година относно пределно допустимите стойности за серен диоксид, азотен диоксид и азотни оксиди, прахови

частици и олово в околния въздух, понастоящем член 13, параграф 1 от Директива 2008/50/ЕО⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 година относно качеството на атмосферния въздух и за по-чист въздух за Европа;

— да се осъди Италианската република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Член 5, параграф 1 от Директива 1999/30 предвижда, че държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че концентрациите на ПЧ10 в околния въздух не превишават пределно допустимите стойности, определени в раздел I от приложение III към директивата, считано от съответните посочените в него дати. Съответната дата в случая е 1 януари 2005 г.

Направената от Комисията оценка на годишните доклади, представени за периода 2005—2007 година, разкрива, че пределно допустимите стойности на ПЧ10 са били превишени в множество градски зони и агломерации. Освен това от последните данни, представени от Италия за 2009 г., е видно, че превишаването на пределно допустимите стойности на дневната и годишна концентрация продължава в 70 зони.

Следователно Италия не е изпълнила задълженията си по член 5, параграф 1 от Директива 1999/30 във връзка с тези зони и тези години.

⁽¹⁾ ОВ L 163, стр. 41; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 5, стр. 46.

⁽²⁾ ОВ L 152, стр. 1.

Преюдициално запитване, отправено от Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Белгия) на 16 февруари 2011 г. — Connoisseur Belgium BVBA/Belgische Staat

(Дело C-69/11)

(2011/C 145/11)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Страни в главното производство

Жалбоподател: Connoisseur Belgium BVBA

Ответник: Belgische Staat

Преюдициален въпрос

Нарушава ли се с член 26 от *Wetboek van de belasting van de toegevoegde waarde* („Кодекс за данъка върху добавената стойност“), от една страна, член 11, част А, параграф 1, буква а) от Шестата директива 77/388/ЕИО ⁽¹⁾ (понастоящем член 73 от Директива 2006/112/ЕО ⁽²⁾) на Съвета от 28 ноември 2006 г., относно общата система на данъка върху добавената стойност), а, от друга страна — принципът на неутралитета на данъка върху добавената стойност, ако тази разпоредба следва да се тълкува в смисъл, че се дължи данък върху добавената стойност върху разходите и сумите, които в съответствие с условията на сключен договор могат да се фактурират на съответния съконтрагент, но на практика не се фактурират?

⁽¹⁾ Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1).

⁽²⁾ ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Преюдициално запитване, отправено от Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London (Обединеното кралство) на 22 февруари 2011 г. — Secretary of State for the Home Department/Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam, Mohibullah Rahman

(Дело C-83/11)

(2011/C 145/12)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London

Страни в главното производство

Жалбоподател: Secretary of State for the Home Department

Ответници: Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam, Mohibullah Rahman

Преюдициални въпроси

1. Предвижда ли член 3, параграф 2 от Директива 2004/38/ЕО ⁽¹⁾ изискване държавата членка да приеме законова разпоредба за улесняване на влизането и пребиваването в държава членка на другите членове на семейството, които не са граждани на Европейския съюз и отговарят на изискванията по член 10, параграф 2?
2. Могат ли другите членове на семейството, посочени в първия въпрос, да се позовават на пряката приложимост на член 3, параграф 2 от Директива 2004/38/ЕО, в случай че не отговарят на изискванията, предвидени в националните законови разпоредби?

3. Дали в категорията на другите членове на семейството, уредена в член 3, параграф 2 и член 10, параграф 2 от Директива 2004/38/ЕО, попадат само лицата, които са пребивавали в същата страна като гражданина на Съюза и неговия/неговата съпруг/а преди гражданинът на Съюза да се премести в приемащата държава?

4. Трябва ли посочената в член 3, параграф 2 от Директива 2004/38/ЕО издръжка, на която другите членове на семейството се позовават, за да си осигурят разрешение за влизане на територията на приемащата държава, да е била налице малко преди гражданинът на Съюза да се премести в приемащата държава?

5. Може ли държавата членка да предвиди за другите членове на семейството особени изисквания относно естеството или периода на посочената в член 3, параграф 2 от Директива 2004/38/ЕО издръжка, за да се избегне такава издръжка, която е привидна или ненужна, да позволи на чужди граждани да бъдат допуснати до или да продължат да пребивават на територията на държавата членка?

6. Трябва ли издръжката, на която се позовават другите членове на семейството, за да бъдат допуснати до територията на държавата членка, да е налице в приемащата държава за определен или за неопределен период от време, за да може да се издаде или поднови карта за пребиваване съгласно член 10 от Директива 2004/38/ЕО, и при утвърдителен отговор, как трябва да се докаже наличието на такава издръжка?

⁽¹⁾ Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (ОВ L 158, стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56).

Преюдициално запитване, отправено от Korkein hallinto-oikeus (Финландия) на 24 февруари 2011 г. — Marja-Liisa Susisalo, Olli Tuomaala, Merja Ritala

(Дело C-84/11)

(2011/C 145/13)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein hallinto-oikeus

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Marja-Liisa Susisalo, Olli Tuomaala, Merja Ritala

Ответници: Helsingin yliopiston apteekki, Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus FIMEA

Преюдициални въпроси

1. Следва ли член 49 ДФЕС относно свободата на установяване съгласно правото на Съюза да се тълкува в смисъл, че той не допуска прилагането на разпоредбите на финландския закон за лекарствените средства („lääkelaki“) по отношение на разрешителния режим за стопанисване на аптеки, на основание, че условията за учредяване на клонове на Аптеката на Хелзинския университет се различават от тези за учредяване на клонове на частните аптеки по следния начин:

а) Клон на частна аптека може въз основа на разрешение, издадено от Центъра за развитие и безопасност на фармацевтичния сектор съгласно член 52, параграф 1 от Закона за лекарствените средства, да бъде учреден в зона, която поради малкия брой жители не отговаря на минималните изискуеми условия за самостоятелна аптека, но в която по съображения за доставката на лекарствените средства е необходимо наличието на аптека; частен фармацевт може въз основа на разрешение, издадено отделно за всеки клон на аптека, да стопанисва най-много три клона. Клон на Аптеката на Хелзинския университет напротив може да бъде учреден въз основа на разрешение, издадено отделно за всеки клон на аптека от Центъра за развитие и безопасност на фармацевтичния сектор въз основа на член 52, параграф 3 от Закона за лекарствените средства, при което правото на преценка относно разрешението не е ограничено от правни норми или от други национални разпоредби, освен от правилото, че Хелзинският университет може да разполага най-много със шестнадесет клона.

б) За да определи мястото на учредяване на клон на частна аптека Центърът за развитие и безопасност на фармацевтичния сектор трябва да вземе предвид мястото на установяване на аптеката. Не съществува аналогично правило за мястото на учредяване на клонове на Аптеката на Хелзинския университет, които са разположени на различни места във Финландия.

2. Ако Съдът на Европейския съюз счете, че с оглед на отговорите на предходните въпроси член 49 ДФЕС не допуска разрешителния режим за стопанисване на клонове на Аптеката на Хелзинския университет, Korkein hallinto-oikeus отправя допълнително следните преюдициални въпроси:

а) Може ли ограничаването на свободата на установяване, въведено с разрешителния режим за стопанисване на клонове на Аптеката на Хелзинския университет, да бъде обосновано от императивни съображения за обществен интерес, които са необходими и пропорционални и произтичат от специфичните задачи,

възложени на Аптеката на Хелзинския университет в областта на фармацевтичното обучение и доставянето на лекарствени средства, отчитайки факта, че клоновете на Аптеката на Хелзинския университет не са натоварени с никаква аналогична специфична задача?

б) Произтича ли от посочените по-горе законово определени специфични задачи на Аптеката на Хелзинския университет, че тя може да се счита за предприятие по смисъла на член 106, параграф 2 ДФЕС, което предоставя услуги от общ икономически интерес и при утвърдителен отговор, позволява ли посочената разпоредба от ДФЕС дерогация по отношение на клоновете на Аптеката на Хелзинския университет от произтичащите от член 49 ДФЕС и от практиката на Съда на Европейския съюз изисквания за предварително административно разрешение, като се има предвид факта, че за клоновете на Аптеката на Хелзинския университет не са предвидени никакви съответстващи специфични задачи?

Иск, предявен на 24 февруари 2011 г. — Европейска комисия/Ирландия

(Дело С-85/11)

(2011/С 145/14)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представител: R. Lyal)

Ответник: Ирландия

Искания на ищеца

— да се установи, че като допуска данъчно незадължени лица да членуват в ДДС група (която за целите на ДДС е едно задължено лице), Ирландия не е изпълнила задълженията си по членове 9 и 11 от Директива 2006/112/ЕО ⁽¹⁾ от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност;

— да се осъди Ирландия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

За улеснение, както и с оглед на борбата с възможни злоупотреби, директивата ДДС допуска държавите членки да разглеждат две или повече данъчнозадължени лица като едно данъчнозадължено лице. Ищецът твърди, че директивата не позволява на държавите членки да включват в такава група данъчно незадължени лица, тъй като правата и задълженията на данъчнозадължените лица биха се разпространили

и на данъчно незадължените лица. Следователно ирландското законодателство, което допуска включването на данъчно незадължени лица в ДДС група, противоречи на директивата.

⁽¹⁾ ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Иск, предявен на 24 февруари 2011 г. — Европейска комисия/Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

(Дело C-86/11)

(2011/C 145/15)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представител: R. Lyal)

Ответник: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

Искания на ищеца

— да се установи, че като допуска данъчно незадължени лица да членуват в ДДС група (която за целите на ДДС е едно задължено лице), Обединеното кралство не е изпълнило задълженията си по членове 9 и 11 от Директива 2006/112/ЕО ⁽¹⁾ на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност;

— да се осъди Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

За улеснение, както и с оглед на борбата с възможни злоупотреби, директивата ДДС допуска държавите членки да разглеждат две или повече данъчнозадължени лица като едно данъчнозадължено лице. Ищецът твърди, че директивата не позволява на държавите членки да включват в такава група данъчно незадължени лица, тъй като правата и задълженията на данъчнозадължените лица биха се разпространили и на данъчно незадължените лица. Следователно законодателството на Обединеното кралство, което допуска включването на данъчно незадължени лица в ДДС група, противоречи на директивата.

⁽¹⁾ ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Жалба, подадена на 1 март 2011 г. от Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG срещу решението на Общия съд (първи състав), постановено на 17 декември 2010 г. по дело T-336/08 — Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

(Дело C-98/11)

(2011/C 145/16)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG (представители: G. Hild, Rechtsanwältin, R. Lange, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска да се отмени Решение на Общия съд (първи състав) от 17 декември 2010 г. по дело T-336/08 и СХВП да бъде осъдена да заплати съдебните разноски

Правни основания и основни доводи

С настоящото се обжалва решението на Общия съд, с което се отхвърля жалбата за отмяна на решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (СХВП) от 11 юни 2008 г. да не се регистрира заявената от жалбоподателя триизмерна марка, представляваща форма на шоколадов заек с червена панделка.

Като основания за обжалване жалбоподателят посочва нарушения на член 7, параграф 1, буква б) и член 7, параграф 3 от Регламент № 40/94.

Във връзка с първото основание за обжалване, което се отнася до преценката на отличителния характер на марката, жалбоподателят твърди, че нито проверката на СХВП, нито съдебният контрол, упражнен от Общия съд, отговарят на законовите изисквания, тъй като решенията и в двете производства са основани на предположения. СХВП предположила, че във всички държави — членки на Съюза, важи констатацията, че шоколадовият великденски заек е типична форма за великденските празници, и че това е безспорно. Това обстоятелство обаче изобщо не било безспорно, тъй като жалбоподателят изрично го оспорил и посочил множество факти в подкрепа на твърдението си. СХВП и Общият съд трябвало да вземат предвид това, за да изпълнят надлежно задълженията си за проверка по член 74, параграф 1 от Регламент № 40/94. Освен това Общият съд стигнал до извода, че използването на златисто фолио за опаковане на шоколадовите великденски зайчета е обичайно за пазара, въпреки че в решението всъщност се посочват само три други продукта, опаковани в златисто фолио. Толкова малък брой стоки не можел да обоснове извода, че тази характеристика е „обичайна за пазара“.

Неоснователността на допускането на Общия съд, че марката е лишена от присъщ отличителен характер за целия Европейски съюз, личи и от факта, че въпросната марка е регистрирана в 15 държави — членки на Европейския съюз.

Второто основание за обжалване се отнася до застъпеното от Общия съд становище, че в целия Европейски съюз марката трябва да е придобила отличителен характер чрез използване, което било неправилно по две съображения.

Първо, Общият съд не взема предвид правилото, че отличителен характер трябва да е придобит чрез използване само там, където марката няма присъщ отличителен характер. В петнадесетте държави членки, в които въпросната марка има присъщ отличителен характер, не е необходимо да е придобила отличителен характер чрез използване. Ако следваше да се приеме, че трябва отново да се преценява отличителният характер за всяка отделна държава членка, би било необходимо да се установят съответните факти за всяка държава. Доколкото съгласно член 74 от Регламента трябва служебно да преценява дали марката има отличителен характер, СХВП в този случай би трябвало да установява конкретните факти за всяка отделна държава — членка на Съюза. Нито СХВП, нито Общият съд направили това.

Второ, съображенията на Общия съд не отговаряли на принципа за единност на марката на Общността. Когато се преценява дали може да се регистрира марката и, в конкретния случай, дали тя има отличителен характер, Европейският съюз трябвало да се разглежда като общ единен пазар. Ако за голяма част от населението на Европейския съюз марката е придобила отличителен характер чрез използване, това трябвало да е достатъчно основание за закрила на марката на целия европейски пазар.

Жалба, подадена на 2 март 2011 г. от Helena Rubinstein, L'Oréal срещу решение на Общия съд (трети състав) от 16 декември 2010 г. по дело T-345/08, Helena Rubinstein SNC, L'Oréal SA/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Allergan, Inc.

(Дело C-100/11 P)

(2011/C 145/17)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Helena Rubinstein SNC, L'Oréal SA (представители: адв. A. von Mühlendahl, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Allergan, Inc.

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Съда:

- да отмени решението на Общия съд от 16 ноември 2010 г. по съединени дела T-345/08 и T-357/08;
- да отхвърли жалбите, подадени от Allergan, Inc. срещу решенията на отдела на СХВП по заличаване от 28 март 2007 г. по преписка 1118 C (Helena Rubinstein SNC, BOTOLIST) и от 4 април 2007 г. по преписка 1120 C (L'Oréal SA, BOTOCYL);
- да осъди СХВП да заплати съдебните разноски в производствата пред Съда и пред Общия съд, както и в производството пред апелативния състав на СХВП.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателите смятат, че обжалваното съдебно решение трябва да бъде отменено като излагат следните правни основания:

Общият съд е нарушил член 52, параграф 1 от Регламента относно марката на Общността (РМО) ⁽¹⁾ във връзка с член 8, параграф 5 от РМО като е постановил, че СХВП правилно е приела за установено, че по-ранните марки, на които се позовава Allergan, Inc. имат добра репутация, както и че използването на оспорваните регистрации щяло да извлече неоснователна полза от отличителния характер или от репутацията на по-ранните марки, или би ги увредило.

Общият съд е нарушил член 115 РМО във връзка с член 1 правило 38, параграф 2 от изменения Регламент (ЕО) № 2868/95 ⁽²⁾ на Комисията от 13 декември 1995 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността (наричани по-нататък „Правило 38“ и „Регламент за прилагане на РМО“), като взел предвид доказателство, което не било представено на езика на производството.

Общият съд е нарушил член 63 РМО като се основал на погрешни правни критерии при разглеждането и потвърждаването на обжалваните решения.

Общият съд нарушил член 73 РМО като приел, че обжалваните решения не са опорочени поради липса на достатъчно мотиви.

⁽¹⁾ ОВ L 11, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146.

⁽²⁾ ОВ L 303, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 189.

Жалба, подадена на 2 март 2011 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 16 декември 2010 г. по дело T-19/07, Systran и Systran Luxembourg/Комисия

(Дело C-103/11 P)

(2011/C 145/18)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: T. van Rijn, E. Montaguti и J. Samnadda, подпомагани от адв. A. Berenboom и адв. M. Isgour, avocats)

Други страни в производството: Systran SA и Systran Luxembourg SA

Искания на жалбоподателя

- да се обяви жалбата за допустима и основателна,
- да се отмени решението, постановено на 16 декември 2010 г. по дело T-19/07, Systran и Systran Luxembourg/Комисия, с което частично се уважава предявеният срещу Комисията иск за обезщетение, и вследствие на това да се реши окончателно спорът, като се отхвърли искът като недопустим или неоснователен,
- да се осъдят Systran SA и Systran Luxembourg SA да заплатят всички съдебни разноски, направени от тях и от Комисията,
- при условията на евентуалност, да се отмени решението, постановено на 16 декември 2010 г. по дело T-19/07, Systran и Systran Luxembourg/Комисия, и да се върне делото за ново разглеждане от Общия съд.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си Комисията излага осем правни основания. Тя твърди, че съдебното решение е опорочено поради редица грешки, обосноваващи отмяната му. Правните ѝ основания са свързани с компетентността на Общия съд да разгледа делото, със спазването от страна на Общия съд на процесуалните норми, както и със спазването на трите кумулативни условия, които съгласно постоянната съдебна практика са необходими, за да се ангажира извъндоговорната отговорност на Общността, а именно наличието на нарушение, на вреда и на причинно-следствена връзка между нарушението и вредата.

С първото правно основание Комисията твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото във връзка с извъндоговорния характер на спора, а оттам и като е приел, че е компетентен да го разгледа.

С второто правно основание жалбоподателят твърди, че Общият съд е нарушил правото на защита на Комисията и не е спазил правилата относно събирането на доказателства.

С третото правно основание Комисията изтъква неправилно прилагане на нормите в областта на авторското право във връзка с определянето на титуляра на тези права.

С четвъртото правно основание Комисията поддържа, че Общият съд е допуснал явна грешка при прилагане на правото във връзка с наличието, от една страна, на нарушение на авторските права и, от друга страна, на нарушение на ноу-хау на Systran.

С петото правно основание се твърди, че като е приел твърдяното нарушение на Комисията за достатъчно съществено, Общият съд е допуснал явна грешка в преценката, довела до нарушение на уреждащите извъндоговорната отговорност на Европейския съюз принципи.

С шестото правно основание жалбоподателят поддържа, от една страна, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото при тълкуване на изключението, предвидено в член 5 от Директива 91/250/ЕИО и, от друга страна, че не е изпълнил задължението си за мотивиране във връзка с член 6 от директивата.

Със седмото правно основание Комисията твърди, от една страна, че Общият съд е направил явно неправилни фактически констатации, изопачил е доказателства и е допуснал явни грешки в преценката, и от друга страна, че той не е изпълнил задължението си за мотивиране във връзка с наличието на причинно-следствена връзка.

Накрая, с осмото правно основание се твърди, че като е присъдил на Systran обезщетение за вреди в размер на 12 001 000 EUR, от една страна, Общият съд е направил явно неправилни фактически констатации, изопачил е доказателства и е допуснал явни грешки в преценката и, от друга страна, не е изпълнил задължението си за мотивиране във връзка с определяне на размера на вредата.

Иск, предявен на 2 март 2011 г. — Европейска комисия/Ирландия

(Дело C-108/11)

(2011/C 145/19)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: R. Lyal и C. Soulay)

Ответник: Ирландия

Искания на ищеца

— да се установи, че като прилага ставка за ДДС от 4.8 % за доставки на хрътки и коне, които обикновено не са предназначени за приготвяне на храни, спрямо наемането на коне и спрямо някои услуги по осеменяване, Ирландия не е изпълнила задълженията си по членове 96 и 98 (във връзка с приложение III), и по член 110 от Директива 2006/112/ЕО⁽¹⁾ на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност;

— да се осъди Ирландия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Съгласно член 96 от Директивата ДДС определената от всяка държава членка стандартна ставка за ДДС, която не може да бъде по-малка от 15 %, се прилага по отношение на всички доставки на стоки и услуги. Ставка, различна от стандартната, може да се прилага само ако се допуска от други разпоредби на директивата.

Съгласно член 98 държавите членки могат да прилагат една или две намалени ставки за посочените в приложение III от директивата доставки на стоки и услуги. Разглежданите в настоящия спор доставки не са посочени в приложение III.

Директивата ДДС съдържа също преходни разпоредби, позволяващи на държавите членки да продължат да прилагат ставки, които се отклоняват от предвидените в директивата общи правила по отношение на структурата и нивото на ставките, когато съответните национални разпоредби са били в сила към 1 януари 1991 г.

Съгласно член 113 от Директивата ДДС когато към 1 януари 1999 г. държава членка прилага намалена ставка, която е по-ниска от минимално предвидената в член 99, тя може да прилага спрямо тези стоки и услуги някоя от предвидените в член 98 намалени ставки. Въпреки това, тъй като прилаганата в Ирландия ставка за разглежданите в настоящия спор стоки и услуги е по-ниска от минималната по член 99 от Директивата ДДС, то член 113 не намира приложение.

Член 110 от директивата се прилага също за по-ниски от минималните по член 99 ставки. С него се въвежда преходна уредба по отношение на някои национални разпоредби, приети поради ясно определени социални причини (т.е. за намаляване на данъчната тежест по отношение на потреблението на стоки и услуги от първа обществена необходимост) и в полза на крайния потребител. Комисията твърди, че доставките на хрътки и коне (които не се използват за приготвянето на

храни), наемането на коне и услугите по осеменяване не биха могли да се считат за необходими за покриването на основни социални нужди. Комисията твърди също, че тъй като голям брой от конете и хрътките са предназначени за състезания или за развъждане, то не би могло да се счита, че от мярката се ползва крайният потребител.

⁽¹⁾ ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Преюдициално запитване, отправено от Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Обединеното кралство) на 4 март 2011 г. — Purple Parking Ltd, Airparks Services Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Дело C-117/11)

(2011/C 145/20)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Purple Parking Ltd, Airparks Services Ltd

Ответник: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Преюдициални въпроси

1. Какви специални фактори запитващата юрисдикция трябва да вземе предвид, за да реши дали при обстоятелства като тези по настоящия случай данъчнозадължено лице прави обща облагаема доставка на паркингови услуги или две отделни доставки, едната на паркингови услуги, а другата за превоз на пътници?

По-специално:

- a) Попада ли настоящият случай в обхвата на мотивите, възприети от Съда по дело Card Protection Plan, C-349/96, и по дело Levob, C-41/04? Възможно ли е по-специално въпросната транспортна услуга да се разглежда като допълваща паркинговите услуги или толкова тясно свързана с тях, че обективно те образуват обща неделима икономическа доставка, която би било неестествено да се раздели?

- б) При разглеждането на въпрос 1, буква а) до каква степен трябва запитващата юрисдикция да отчете разходите за осигуряване на транспортните услуги спрямо тези за паркинговите услуги в съответствие с точки 24—26 от Решение на Съда по съединени дела Madgett и Baldwin, C-308/96 и C-94/97, при преценката дали транспортните услуги допълват паркинговите услуги или не?
- в) В светлината на Решение на Съда по дело Tellmer, C-572/07, и по-специално на точки 21—24, при отговор на въпрос 1, буква а) следва ли запитващата юрисдикция да отчита обстоятелството, че транспортният елемент на доставките би могъл да (но всъщност не) се предоставя по различни начини (например данъчнозадължено лице може да предоставя тези транспортни услуги, като използва трето лице-доставчик, което да му издава фактури, или да използва трето лице-доставчик, което да сключва пряко договори с клиентите и да таксува отделно транспортните услуги), и до каква степен (или въобще) има значение дали договорът дава право на клиента да избира конкретната възможност за доставка на транспортния елемент?
2. Когато запитващата юрисдикция разглежда дали е налице обща неделима икономическа доставка за целите на отговора на въпрос 1, буква а), до каква степен той следва да отчита принципа на данъчен неутралитет?

По-специално:

- а) Зависи ли отговорът от това дали данъчнозадълженото лице осигурява паркингови услуги или транспортни услуги отделно и на други групи клиенти?
- б) Зависи ли отговорът от това как съгласно националния закон се третират други транспортни услуги до и от летищата, които не се предоставят от оператори на паркингови услуги?
- в) Зависи ли отговорът от това дали другите случаи, в които данъчнозадълженото лице предоставя паркингови и транспортни услуги (несвързани с транспорт до и от летищата), съгласно националния закон се третират като две отделни доставки, една облагаема и една, по която се прилага нулева ставка?
- г) Зависи ли отговорът от това дали данъчнозадълженото лице може да докаже, че услугите, които то предоставя, са в конкуренция с други подобни услуги, свързани едновременно с паркингов и транспортен елемент, независимо дали се предоставят от същия доставчик или от двама отделни доставчици? По-специално зависи ли отговорът от това дали данъчнозадълженото лице може да докаже, че клиентите, които желаят да използват колите си за част от пътуването до летището, могат да получат възможност за паркиране и транспорт до летището от отделни и независими доставчици, например като паркират на място, което е в близост до ЖП гара, и ползват транспорт с

влак от това място до летището, или като паркират на място, което е в близост до летище, и ползват друга форма на обществен транспорт до летището?

- д) По какъв начин следва запитващата юрисдикция да отчете изводите, до които достига Съдът по дело Комисия/Франция, C-94/09, във връзка с принципа на данъчен неутралитет и транспортните услуги по този случай?

3. Препятства ли общностното право, и по-специално принципът на данъчен неутралитет наличието в националното право на разпоредба, която изключва облагането с нулева ставка на транспортни услуги между летище и паркинг, когато лицето, което осигурява транспортния елемент, и лицето, което доставя паркинговия елемент, са едни и същи или свързани лица?

Преюдициално запитване, отправено от Административен съд — Варна (България) на 7 март 2011 година — „ЕОН АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД/Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“

(Дело C-118/11)

(2011/C 145/21)

Език на производството: български

Препращаща юрисдикция

Административен съд — Варна.

Страни в главното производство

Ищец: „ЕОН АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД.

Отговорник: Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“.

Преюдициални въпроси

1. Как трябва да се тълкува условието по чл.168 от Директива 2006/112 ⁽¹⁾ „се използват“, и при преценката за първоначалното възникване на правото на приспадане на начисления данък, към кой момент същото следва да е осъществено — още в данъчния период на придобиване на стоката или получаване на услугата, или е достатъчно да е възможно осъществяването му в един бъдещ данъчен период?
2. Допустима ли е от гледна точка на чл.168 и чл.176 от Директива 2006/112, правна уредба като националната — чл.70, ал.1, т.2 от ЗДДС, която позволява първоначалното изключване от системата на приспадане на ДДС, на стоки и услуги, определени като „предназначени за безвъзмездни доставки или за дейности различни от икономическата дейност на лицето“?

3. При утвърдителен отговор на втория въпрос, трябва ли чл. 176 от Директива 2006/112, да се тълкува в смисъл, че държава-членка, която е искала да се възползва от предоставената ѝ възможност да изключи правото на приспадане на ДДС за някои стоки и услуги, по отношение на категориите разходи определени по следния начин: стоките или услугите са предназначени за безвъзмездни доставки или за дейности, различни от икономическата дейност на лицето, освен в случаите по ал.3 на чл.70 от ЗДДС, е изпълнила изискването да посочи категория достатъчно определени стоки и услуги, т.е. да ги определи според тяхното естество?
4. Съобразно отговора на третия въпрос, от гледна точка на чл. 168 и чл. 173 от Директива 2006/112, как следва да се съобразява предназначението (употребата/бъдещата употреба) на придобити от данъчнозадължено лице стоки или услуги — като предпоставка за първоначалното възникване на правото на приспадане на ДДС или като основание за извършване на корекция на размера на данъка за приспадане?
5. В случай че предназначението (употребата) следва да се съобразява като основание за корекция на размера на данъка за приспадане, как следва да се тълкува разпоредбата на чл.173 от Директива 2006/112: същата предвижда ли извършването на корекции в хипотези, при които стоки или услуги първоначално се използват в необлагаема дейност, или след придобиването им изобщо не се използват, но са на разположение на предприятието, и в един последващ придобиването период са включени в облагаемата дейност на лицето?
6. В случай че чл.173 от Директива 2006/112 следва да се тълкува в смисъл, че предвидената корекция е приложима и в случаите когато стоките или услугите след придобиването им най-напред са използвани в необлагаема дейност, или изобщо не са използвани, но впоследствие са включени в облагаемата дейност на данъчнозадълженото лице, следва ли да се приеме, че предвид въведеното ограничение по чл.70, ал.1, т.2 от ЗДДС и предвиждането на корекции само за хипотези, когато стоки, чиято първоначална употреба отговаря на условията за приспадане на данъка, се включват след това в употреба, която не отговаря на условията за приспадане на данъка, каквато е разпоредбата на чл.79, ал.1 и ал.2 от българския ЗДДС, държавата членка е изпълнила задължението си да определи правото на приспадане на начисления данък, в максимално достоверна и справедлива степен за всички данъчнозадължени лица?
7. Съобразно отговорите по предходните въпроси, следва ли да се приеме, че според въведения в българския ЗДДС режим на ограничение на правото на приспадане на ДДС, съответно на корекции на размера на ДДС за приспадане, при обстоятелства като разглежданите в главното производство и предвид чл.168 от Директива 2006/112, данъчнозадължено лице, регистрирано по ДДС има право да приспадне

начисления ДДС за предоставени му от друго данъчнозадължено лице стоки или услуги, в периода, в който са предоставени и данъкът е станал изискуем?

(¹) ОВ L 347, стр. 1

Иск, предявен на 4 март 2011 г. — Европейска комисия/Френска република

(Дело C-119/11)

(2011/C 145/22)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: F. Dintilhac и C. Soulay)

Ответник: Френска република

Искания на ищеца

— да се установи, че като прилага, считано от 1 януари 2007 г., ставка на ДДС от 2,10 % за приходите от входни билети за премиери на концерти в обекти, в които факултативно се предлага консумация по време на спектакъла, Френската република не е изпълнила задълженията си по членове 99 и 110 от Директивата ДДС (¹);

— да се осъди Френската република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящия иск Комисията упреква ответната страна, че считано от 1 януари 2007 г. прилага ставка на ДДС от 2,10 % за приходите от входни билети за премиери на концерти в обекти, в които факултативно се предлага консумация по време на спектакъла, вместо по-раната ставка от 5,5 %.

Ищецът посочва, че съгласно член 110 от Директивата ДДС, държавите членки, които към 1 януари 1991 г. са прилагали намалени ставки, по-ниски от минималната ставка от 5 %, могат да продължат да прилагат тези намалени ставки. Тази разпоредба обаче не допускала държавите членки да въведат нови дерогации или да разширяват приложното поле на дерогациите, които са съществували към 1 януари 1991 г., след като са намалили обхвата им след тази дата. Именно такъв обаче

бил настоящия случай, тъй като считано от 1 януари 1997 г. ответникът е стеснил приложното поле на дерогациите, които са съществували към 1 януари 1991 г. в областта на намалените ставки на ДДС и изрично е изключил възможността те да се прилагат за приходите от продажба на билети за премиери, „даващи достъп само до концерти, представяни на места, където факултативно се предлага консумация по време на спектакъла“. Като е разширила приложното поле на дерогация на директивата, Френската република не се е съобразила с целите на последната.

(¹) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Италия) на 7 март 2011 г. — Наказателно производство срещу Yeboah Kwadwo

(Дело C-120/11)

(2011/C 145/23)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Страна в главното производство

Yeboah Kwadwo

Преюдициален въпрос

С оглед на принципите на лоялно сътрудничество, на изпълнение на целите на директивите, на пропорционалност и на ефективно прилагане на принудителните мерки за връщане на незаконно пребиваващ чужденец, препятстват ли членове 2, 15 и 16 от Директива 2008/115/ЕО (¹) възможността чужденец, който пребивава незаконно — единствено поради неизпълнението на постановлението за експулсиране и на заповедта за извеждане, издадени от административните органи — да бъде обвинен и наказан с лишаване от свобода до четири години в хипотезата на неизпълнение на първоначалната заповед за извеждане и до пет години поради неизпълнение на последващите заповеди на Questore [орган на полицията]?

(¹) ОВ L 348, стр. 98.

Преюдициално запитване, отправено от Korkein hallinto-oikeus (Финландия) на 9 март 2011 г. — А Оу

(Дело C-123/11)

(2011/C 145/24)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein hallinto-oikeus

Страни в главното производство

Жалбоподател: А Оу

Други заинтересовани страни: Veronsaajien oikeudenvallvontayksikkö, Valtiovarainministeriö

Преюдициални въпроси

1. Изискват ли членове 49 и 54 ДФЕС приемащото дружество да може за целите на данъчното облагане да извършва приспадане със загубите, реализирани от преобразуващото се чрез вливане в него дружество със седалище в друга държава членка, които загуби са формирани от дейността на вливащото се дружество в тази държава членка в годините преди вливането, при положение че приемащото дружество не оставя място на стопанска дейност в държавата на вливащото се дружество и според разпоредбите на националното си право може да извърши приспадане за данъчни цели със загубите на вливащото се дружество единствено ако това дружество е местно лице или конкретните загуби са формирани от намиращото се в тази държава място на стопанска дейност?
2. При утвърдителен отговор на първия въпрос: от значение ли са разпоредбите на членове 49 и 54 ДФЕС при отговора на въпроса дали размерът на подлежащите на приспадане загуби следва да се изчисли съгласно данъчното право на държавата на приемащото дружество, или за подлежащи на приспадане загуби следва да се приемат загубите, признати в държавата на вливащото се дружество съгласно действащото в тази държава право?

Преюдициално запитване, отправено от Административен съд — Варна (България) на 14 март 2011 година — „ПровадИнвест“ ООД/Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“

(Дело C-129/11)

(2011/C 145/25)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд — Варна

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Провадинвест“ ООД

Отвeтник: Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“

Преюдициални въпроси

1. Следва ли чл. 80, ал. 1, б. „а“ и б. „б“ от Директива 2006/112/ЕО ⁽¹⁾ на съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност да се тълкуват в смисъл, че при доставка между свързани лица, когато насрещната престация е по-ниска от пазарната цена, данъчната основа е пазарната стойност на операцията единствено в случаите, когато доставчикът или получателят няма право на пълно приспадане на данъчен кредит за закупуването/създаването на стоките, предмет на доставката.
2. Следва ли чл. 80, ал. 1, б. „а“ и б. „б“ от Директива 2006/112/ЕО на съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност да се тълкуват в смисъл, че когато доставчикът е упражнил пълно право на приспадане на данъчен кредит за стоките и услугите, предмет на последваща доставка между свързани лица на стойност по-ниска от пазарната и това право на данъчен кредит не е коригирано по реда на чл. 173-177 от директивата и доставката не подлежи на освобождаване по членове 132, 135, 136, 371, 375, 376, 377, 378, параграф 2, 379 параграф 2 или членове 380 — 390 от директивата, то държавата членка не може да предвиди мерки, определящи за данъчна основа единствено пазарната цена.
3. Следва ли чл. 80, ал. 1, б. „а“ и б. „б“ от Директива 2006/112/ЕО на съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност да се тълкуват в смисъл, че когато получателят е упражнил пълно право на приспадане на данъчен кредит за стоките и услугите, предмет на доставка между свързани лица на стойност по-ниска от пазарната и това право на данъчен кредит не е коригирано по реда на чл. 173-177 от директивата, то държавата членка не може да предвиди мерки, определящи за данъчна основа единствено пазарната цена.
4. В чл. 80, ал. 1 от Директива 2006/112/ЕО на съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност изчерпателно ли са изброени хипотезите, представляващи условия, при наличието на които държавата членка може да вземе мерки данъчната основа на доставката да е пазарната стойност на операцията.
5. Допустима ли е национална правна уредба като тази на чл. 27, ал. 3, т. 1 от ЗПДС за обстоятелства различни от изброените в чл. 80, ал. 1, б. „а“, „б“ и „в“ от Директива 2006/112/ЕО на съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност.
6. В случай като процесния, разпоредбата на чл. 80, ал. 1, б. „а“ и б. „б“ от Директива 2006/112/ЕО на съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност има ли директен ефект и може ли да бъде приложена пряко от националния съд.

⁽¹⁾ ОВ L 347, стр. 1

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 24 март 2011 г. — *Viega/Комисия*

(Дело T-375/06) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Картели — Сектор на фитингите от мед и медни сплави — Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО — Участие в нарушението — Задължение за лотивиране — Глоби — Релевантен оборот — Слекчаващи обстоятелства)

(2011/С 145/26)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: *Viega GmbH & Co. KG* (Attendorn, Германия) (представители: първоначално *J. Burrichter, T. Mäger* и *F. Bulst*, впоследствие *J. Burrichter, T. Mäger* и *M. Röhrig, avocats*)

Отговорник: Европейска комисия (представители: *A. Nijenhuis* и *V. Bottka*, подпомагани от *A. Böhlke, avocat*)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение С(2006) 4180 окончателен на Комисията от 20 септември 2006 година относно производство по прилагане на член 81 ЕО и на член 53 от Споразумението за ЕИП (Дело COMP/F-1/38.121 — Тръбни съединители) и, при условията на евентуалност, искане за намаляване на размера на глобата, наложена на жалбоподателя с това решение.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда *Viega GmbH & Co. KG* да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 42, 24.2.2007 г.

Решение на Общия съд от 24 март 2011 г. — *Legris Industries/Комисия*

(Дело T-376/06) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Картели — Сектор на медните съединители и на съединителите от медни припеси — Решение, съставляващо нарушение на член 81 ЕО — Отговорност за неправотерното поведение)

(2011/С 145/27)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: *Legris Industries SA* (Рен, Франция) (представители: първоначално *A. Wachsmann* и *S. Pommiès*, впоследствие *A. Wachsmann* и *A. Carré, avocats*)

Отговорник: Европейска комисия (представители: *V. Bottka* и *A. Nijenhuis*, подпомагани от *N. Coutrelis, avocat*)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение С(2006) 4180 окончателен на Комисията от 20 септември 2006 г. относно производство по прилагане на член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/F-1/38.121 — Съединители).

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда *Legris Industries SA* да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 42, 24.2.2007 г.

Решение на Общия съд от 24 март 2011 г. — *Comar/Комисия*

(Дело T-377/06) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Картели — Сектор на фитингите от мед и медни сплави — Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО — Продължителност на участието в нарушението — Глоби — Определяне на началния размер на глобата — Пропорционалност)

(2011/С 145/28)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: *Comar SA* (Париж, Франция) (представители: първоначално *A. Wachsmann* и *S. Pommiès*, впоследствие *A. Wachsmann* и *D. Nourissier*, и накрая *A. Wachsmann* и *S. de Guigné, avocats*)

Отговорник: Европейска комисия (представители: A. Nijenhuis и V. Bottka, подпомагани от N. Coutrelis, avocat)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение С(2006) 4180 на Комисията от 20 септември 2006 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело СОМР/Ф-1/38.121 — Фитинги), както и искане за намаляване на глобата, наложена на жалбоподателя с посоченото решение.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Comar SA да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 42, 24.2.2007 г.

Решение на Общия съд от 24 март 2011 г. — IMI и др./Комисия

(Дело Т-378/06) (¹)

(„Конкуренция — Картели — Сектор на медните съединители и на съединителите от медни примеси — Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО — Глоби — Релевантен оборот — Известие относно сътрудничеството — Насоки относно метода за определяне на размера на глобите — Равно третиране“)

(2011/С 145/29)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: MI plc (Бирмингам, Обединеното кралство); IMI Kynoch Ltd (Бирмингам); Yorkshire Fittings Ltd (Лийдс, Обединеното кралство); VSH Italia Srl (Bregnano, Италия); Comar SA, по-рано Aquatis France SAS (La Chapelle-St-Mesmin, Франция); и Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG (Argenbühl — Eisenharz, Германия) (представители: M. Struys и D. Arts, avocats)

Отговорник: Европейска комисия (представители: A. Nijenhuis и V. Bottka, подпомагани от S. Kinsella, solicitor, и K. Nordlander, avocat)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение С(2006) 4180 окончателен на Комисията от 20 септември 2006 г. относно производство по прилагане на член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело СОМР/Ф-1/38.121 — Съединители), както и, при условията на евентуалност, намаляване на размера на глобата, наложена на жалбоподателите в посоченото решение.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда IMI plc, IMI Kynoch Ltd, Yorkshire Fittings Ltd, VSH Italia Srl, Comar SA и Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG да заплатят съдебните разноски.

(¹) ОВ С 20 от 27.1.2007 г.

Решение на Общия съд от 24 март 2011 г. — Kaimer и др./Комисия

(Дело Т-379/06) (¹)

(Конкуренция — Картели — Сектор на фитингите от мед и медни сплави — Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО — Право на защита — Участие в нарушението — Продължителност на нарушението — Глоби — Стекиващи обстоятелства — Пропорционалност — Равно третиране)

(2011/С 145/30)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Kaimer GmbH & Co. Holding KG (Essen, Германия), Sanha Kaimer GmbH & Co. KG (Essen) и Sanha Italia Srl (Милано, Италия) (представител: J. Brück, avocat)

Отговорник: Европейска комисия (представители: A. Nijenhuis и V. Bottka, подпомагани от A. Böhlke, avocat)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение С(2006) 4180 окончателен на Комисията от 20 септември 2006 година относно производство по прилагане на член 81 [ЕО] и на член 53 от Споразумението за ЕИП (Дело СОМР/Ф-1/38.121 — Тръбни съединители) и, при условията на евентуалност, искане за намаляване на размера на глобата, наложена на жалбоподателите с това решение.

Диспозитив

1. Отменя член 1 от Решение С(2006) 4180 окончателен на Комисията от 20 септември 2006 година относно производство по прилагане на член 81 [ЕО] и на член 53 от Споразумението за ЕИП (Дело СОМР/Ф-1/38.121 — Тръбни съединители) в частта, в която се отнася до периода от 30 юли 1996 г. до 31 юли 1997 г. като продължителност на участието на Kaimer GmbH & Co. Holding KG и на Sanha Kaimer GmbH & Co. KG и до периода от 1 януари 1998 г. до 14 юли 1999 г. като продължителност на участието на Sanha Italia Srl.

2. Определя размера на глобата, наложена на Kaïmer, на 7,15 милиона евро, от които солидарно със Sanha Kaïmer за размер от 7,15 милиона евро и със Sanha Italia — за размер от 6,325 милиона евро.

3. Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.

4. Kaïmer, Sanha Kaïmer и Sanha Italia понасят направените от тях съдебни разноски и 50 % от разноските на Европейската комисия.

5. Комисията понася 50 % от направените от нея съдебни разноски.

(¹) ОВ С 42 от 24.2.2007 г.

Решение на Общия съд от 24 март 2011 г. — FRA.BO/Комисия

(Дело T-381/06) (¹)

(„Конкуренция — Картели — Сектор на медните съединители и на съединителите от медни присеси — Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО — Глоби — Известие относно сътрудничеството — Насоки относно метода за определяне на размера на глобите — Спектиращи обстоятелства — Освобождение от глоба — Оправдани правни очаквания — Равно третиране“)

(2011/С 145/31)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: FRA.BO SpA (Bordolano, Италия) (представители: първоначално R. Celli, solicitor, и F. Distefano, avocat, впоследствие F. Distefano)

Ответник: Европейска комисия (представители: A. Nijenhuis и V. Bottka, подпомагани от S. Kinsella, solicitor, и K. Nordlander, avocat)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение С(2006) 4180 окончателен на Комисията от 20 септември 2006 г. относно производство по прилагане на член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/F-1/38.121 — Съединители), както и, при условията на евентуалност искане за намаляване на глобата, наложена на жалбоподателя в посоченото решение

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.

2. Осъжда FRA.BO да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 42, 24.2.2007 г.

Решение на Общия съд от 24 март 2011 г. — Tomkins/Комисия

(Дело T-382/06) (¹)

(Конкуренция — Картели — Сектор на фитингите от мед и медни сплави — Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО — Отговорност за неправилното поведение — Продължителност на нарушението)

(2011/С 145/32)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Tomkins plc (Лондон, Обединено кралство) (представители: T. Soames, S. Jordan, solicitors, и J. Joshua, barrister)

Ответник: Европейска комисия (представители: A. Nijenhuis и V. Bottka, подпомагани от S. Kinsella и K. Daly, solicitors)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение С(2006) 4180 на Комисията от 20 септември 2006 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/F-1/38.121 — Фитинги) и искане за намаляване на глобата, наложена на жалбоподателя с посоченото решение.

Диспозитив

1. Отменя член 1 от Решение С(2006) 4180 на Комисията от 20 септември 2006 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/F-1/38.121 — Фитинги) по отношение на Tomkins plc в частта, която се отнася до периода между 31 декември 1988 г. и 29 октомври 1993 г.

2. Определя глобата, наложена на Tomkins с член 2, буква з) от Решение С(2006) 4180, на 4,25 милиона евро, 3,4 милиона евро от които се дължат при условията на солидарност с Pegler Ltd.

3. Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.

4. Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.

(¹) ОВ С 42, 24.2.2007 г.

Решение на Общия съд от 24 март 2011 г. — IBP и International Building Products France/Комисия(Дело T-384/06) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Картели — Сектор на фитингите от лед и ледни сплави — Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО — Продължителност на участието в нарушението — Глоби — Отегляващи обстоятелства)

(2011/С 145/33)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: IBP Ltd (Типтън, Обединеното кралство) и International Building Products France SA (Сартрувил, Франция) (представители: M. Clough, QC, и A. Aldred, solicitor)

Ответник: Европейска комисия (представители: F. Castillo de la Torre и V. Bottka)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение С(2006) 4180 на Комисията от 20 септември 2006 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/F-1/38.121 — Фитинги), а при условията на евентуалност — искане за намаляване на глобата, наложена на жалбоподателите с посоченото решение.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. IBP Ltd и International Building Products France SA понасят направените от тях съдебни разноски и 80 % от тези на Европейската комисия. Те понасят и съдебните разноски, направени от тях и Комисията в обезпечителното производство.
3. Комисията понася 20 % от направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 20, 27.1.2007 г.

Решение на Общия съд от 24 март 2011 г. — Aalberts Industries и др./Комисия(Дело T-385/06) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Картели — Сектор на фитингите от лед и ледни сплави — Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО — Едно-единствено продължено нарушение — Участие в нарушението)

(2011/С 145/34)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Aalberts Industries NV (Утрехт, Нидерландия); Comap SA, anciennement Aquatis France SAS (Шапел-Сен-Месмен, Франция); и Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG (Аргенбюл-Айзенхарц, Германия) (представители: R. Wesseling и M. van der Woude, впоследствие R. Wesseling, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: A. Nijenhuis, R. Saueg и V. Bottka)

Предмет

Искане за отмяна на Решение С(2006) 4180 на Комисията от 20 септември 2006 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/F-1/38.121 — Фитинги), а при условията на евентуалност искане за намаляване на глобата, наложена на жалбоподателите с посоченото решение.

Диспозитив

1. Отменя член 1 от Решение С(2006) 4180 на Комисията от 20 септември 2006 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИО (дело COMP/F-1/38.121 — Фитинги), доколкото в него се приема, че в периода от 25 юни 2003 г. до 1 април 2004 г. Aalberts Industries NV, Comap SA, по-рано Aquatis France SAS, и Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG са участвали в нарушението.
2. Отменя член 2, буква а) и буква б), точка 2 от Решение С(2006) 4180.
3. Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 20, 27.1.2007 г.

Решение на Общия съд от 24 март 2011 г. — Pegler/Комисия(Дело T-386/06) ⁽¹⁾*(Конкуренция — Картели — Сектор на фитнесите от лед и ледни сплавни — Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО — Отговорност за неправилното поведение — Глоби — Възпиращо действие)*

(2011/C 145/35)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Pegler Ltd (Донкастър, Обединеното кралство) (представители: R. Thompson, QC, и A. Collinson, solicitor)

Отговорник: Европейска комисия (представители: A. Nijenhuis и V. Bottka, подпомагани от S. Kinsella и K. Daly, solicitors)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение C(2006) 4180 на Комисията от 20 септември 2006 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/F-1/38.121 — Фитинги), а при условията на евентуалност — искане за намаляване на глобата, наложена на жалбоподателя с посоченото решение.

Диспозитив

1. Отменя член 1 от Решение C(2006) 4180 на Комисията от 20 септември 2006 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/F-1/38.121 — Фитинги), доколкото в него се приема, че Pegler Ltd е участвало в нарушението през периода от 31 декември 1988 г. до 29 октомври 1993 г.
2. Определя на 3,4 милиона евро глобата по член 2, буква з) от Решение C(2006) 4180, наложена на Pegler при условията на солидарност.
3. Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
4. Всяка страна понася направените от нея съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 20, 27.1.2007 г.**Решение на Общия съд от 31 март 2011 г. — Гърция/Комисия**(Дело T-214/07) ⁽¹⁾*(ФЕОГА — Секция „Гарантиране“ — Разходи, изключени от финансиране от страна на Общността — Обработваемы култури — Специфични мерки за малките острови в Егейско море относно някои селскостопански продукти)*

(2011/C 145/36)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Република Гърция (представители: V. Kontolaimos и I. Chalkias)

Отговорник: Европейска комисия (представители: H. Tserera-Lacombe, подпомаган от N. Korogiannakis, avocat)

Предмет

Жалба за отмяна на Решение 2007/243/ЕО на Комисията от 18 април 2007 година относно изключването от финансиране на Общността на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА), секция „Гарантиране“ (ОВ L 106, стр. 55)

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Република Гърция да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 199, 25.8.2007 г.**Решение на Общия съд от 31 март 2011 г. — Италия/ЕИСК**(Дело T-117/08) ⁽¹⁾*(Езиков режим — Обявление за свободна длъжност за генерален секретар на ЕИСК — Публикуване на три официални езика — Информация относно обявлението за свободна длъжност — Публикуване на всички официални езици — Жалба за отмяна — Допустимост — Членове 12 ЕО и 290 ЕО — Член 12 от УРДС — Регламент № 1)*

(2011/C 145/37)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Италианска република (представители: R. Adam, подпомаган от P. Gentili, avvocato dello Stato)

Отговорник: Европейски икономически и социален комитет (ЕИСК) (представители: първоначално М. Vermejo Garde, впоследствие М. Arsène, подпомагани от А. Dal Ferro, avocat)

Встъпила страна в подкрепа на жалбоподателя: Кралство Испания (представител: F. Díez Moreno)

Предмет

Искане за отмяна, от една страна, на обявление за свободна длъжност № 73/07 за длъжността генерален секретар в секретариата на ЕИСК, публикувано в Официален вестник на Европейския съюз от 28 декември 2007 г. на немски, английски и френски език (ОВ С 316 А, стр. 1), и от друга страна, на поправката на обявлението за свободна длъжност, публикувана в Официален вестник на Европейския съюз от 30 януари 2008 г. на немски, английски и френски език (ОВ С 25 А, стр. 19)

Диспозитив

1. Отменя обявление за свободна длъжност № 73/07 за длъжността генерален секретар в секретариата на Европейския икономически и социален комитет (ЕИСК), публикувано на 28 декември 2007 г., със съответната поправка от 30 януари 2008 г.
2. Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.

(¹) ОВ С 116, 9.5.2008 г.

Решение на Общия съд от 24 март 2011 г. — Freistaat Sachsen и др./Комисия

(Съединени дела Т-443/08 и Т-455/08) (¹)

(Държавни помощи — Помощ за летище Лайпциг/Хале — Финансиране на инвестициите за изграждането на нова южна писта — Решение, с което помощта се обявява за съвместима с общия пазар — Жалба за отмяна — Липса на правен интерес — Недопустимост — Понятие за предприятие — Понятие за стопанска дейност — Летищна инфраструктура)

(2011/С 145/38)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Freistaat Sachsen (Германия) и Land Sachsen-Anhalt (Германия) (представител: U. Soltész, Германия) (Дело Т-443/08); Mitteldeutsche Flughafen AG (Лайпциг, Германия) и Flughafen Leipzig-Halle GmbH (Лайпциг) (представител: M. Núñez-Müller, avocat) (Дело Т-455/08)

Отговорник: Европейска комисия (представители: K. Gross, B. Martenczuk и E. Righini)

Встъпили страни в подкрепа на жалбоподателите: Федерална република Германия (представители: M. Lumma и B. Klein); и

Arbeitsgemeinschaft Deutscher Verkehrsflughäfen eV (ADV) (представител: L. Giesberts, avocat)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение 2008/948/ЕО на Комисията от 23 юли 2008 година относно държавна помощ, отпусната от Германия на DHL и летище Лайпциг/Хале (ОВ L 346, стр. 1)

Диспозитив

1. Съединява дела Т-443/08 и Т-455/08 за целите на съдебното решение.
2. Отхвърля жалбата по дело Т-443/08 като недопустима.
3. Отменя член 1 от Решение 2008/948/ЕО на Комисията от 23 юли 2008 година относно държавната помощ, отпусната от Германия на DHL и летище Лайпциг/Хале, в частта, в която определя в размер на 350 милиона евро държавната помощ, която Федерална република Германия планира да отпусне на летище Лайпциг Хале за изграждането на нова южна писта и свързаната с нея летищна инфраструктура.
4. Отхвърля жалбата по дело Т-455/08 в останалата ѝ част.
5. Осъжда Freistaat Sachsen и Land Sachsen-Anhalt да понесат направените от тях съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия по дело Т-443/08.
6. Осъжда Mitteldeutsche Flughafen AG и Flughafen Leipzig-Halle GmbH да понесат направените от тях съдебни разноски.
7. Осъжда Комисията да понесе направените от нея съдебни разноски по дело Т-455/08.
8. Федерална република Германия и Arbeitsgemeinschaft Deutscher Verkehrsflughäfen eV (ADV) понесат направените от тях съдебни разноски по дела Т-443/08 и Т-455/08.

(¹) ОВ С 237, 20.12.2008 г.

Решение на Общия съд от 29 март 2011 г. — Португалия/Комисия

(Дело Т-33/09) (¹)

(Неизпълнение на решение на Съда, установяващо неизпълнение на задължения от държава членка — Периодична илуцистивна санкция — Искане за изплащане — Отмяна на оспорваното законодателство)

(2011/С 145/39)

Език на производството: португалски

Страни

Жалбоподател: Португалска република (представители: L. Inez Fernandes и J. A. de Oliveira)

Отговорник: Европейска комисия (представители: M. Konstantinidis, P. Guerra e Andrade и P. Costa de Oliveira)

Предмет

Искане за отмяна на Решение C(2008) 7419 окончателен на Комисията от 25 ноември 2008 година, с което Комисията иска от Португалската република да заплати периодичната имуществена санкция, наложена с Решение на Съда от 10 януари 2008 г. по дело Комисия/Португалия (C-70/06, Сборник, стр. I-1)

Диспозитив

1. Отменя Решение C(2008) 7419 окончателен на Комисията от 25 ноември 2008 г.
2. Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 82, 4.4.2009 г.

Решение на Общия съд от 24 март 2011 г. — XXXLutz Marken/CXВП — Natura Selection (Linea Natura Natur hat immer Stil)

(Дело T-54/09) (¹)

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „Linea Natura Natur hat immer Stil“ — По-ранна фигуративна марка на Общността „natura selection“ — Относително основание за отказ — Вероятност от обръкване — Сходство на знаци — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2011/C 145/40)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: XXXLutz Marken GmbH (Велс, Австрия) (представител: H. Rannen, avocat)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: S. Schäffner)

Друга страна в производството пред апелативния състав на CXВП, встъпила в производството пред Общия съд: Natura Selection, SL (Барселона, Испания) (представител: E. Sugañes Cosa, avocat)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на CXВП от 28 ноември 2008 г. (преписка R 1787/2007-2), постановено в производство по възражение между Natura Selection, SL и XXXLutz Marken GmbH

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда XXXLutz Marken GmbH да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 90, 18.4.2009 г.

Решение на Общия съд от 24 март 2011 г. — Dover/ Парламент

(Дело T-149/09) (¹)

(Правилник за изплащане на разноски и надбавки на членовете на Европейския парламент — Контрол върху използването на надбавките — Надбавка за парламентарни сътрудници — Доказване на разходите — Възстановяване на недължимо платени суми)

(2011/C 145/41)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Densmore Ronald Dover (Borehamwood, Hertfordshire, Обединеното кралство) (представители: D. Vaughan, QC, M. Lester, barrister, и M. French, solicitor)

Отговорник: Европейски парламент (представители: H. Krück, D. Moore и M. Windisch)

Предмет

Искане за отмяна на Решение D(2009) 4639 на генералния секретар на Европейския парламент от 29 януари 2009 г. за възстановяването на суми, изплатени като надбавки за парламентарни сътрудници

Диспозитив

1. Отменя Решение D(2009) 4639 на генералния секретар на Европейския парламент от 29 януари 2009 г. в частта, която се отнася до възстановяването на сума в размер на 193 001 лири стерлинги.
2. Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.

3. *Парламентът и г-н Denmore Ronald Dover* понасят наравените от тях съдебни разноски.

(¹) ОВ С 141, 20.6.2009 г.

Решение на Общия съд от 24 март 2011 г. — Гърция/Комисия

(Дело T-184/09) (¹)

(ФЕОГА — Секция „Гарантиране“ — Изключени от финансиране на Общността разходи — Обща организация на пазарите в сектора на захарта — Член 8, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1663/95 и член 11, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 885/2006 — Оценка на риска от финансови вреди за ФЕОГА — Принцип на пропорционалност)

(2011/С 145/42)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Република Гърция (представители: V. Kontolaimos, E. Leftheriotou и V. Karra)

Ответник: Европейска комисия (представители: F. Jimeno Fernández и A. Markoulli)

Предмет

Искане за отмяна на Решение 2009/253/ЕО на Комисията от 19 март 2009 година за изключване от финансиране от страна на Общността на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА), секция „Гарантиране“, и на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) (ОВ L 75, стр. 15) доколкото то изключва някои разходи, направени от Република Гърция в рамките на общата организация на пазарите в сектора на захарта

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Република Гърция да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 193, 15.8.2009 г.

Решение на Общия съд от 24 март 2011 г. — Cybergun/СХВП — Umarex Sportwaffen (AK 47)

(Дело T-419/09) (¹)

(Марка на Общността — Производството за обявяване на недействителност — Словна марка на Общността „AK 47“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) и член 52, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2011/С 145/43)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Cybergun SA (Bondoufle, Франция) (представител: S. Guyot, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: G. Schneider)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Umarex Sportwaffen GmbH & Co. KG (Arnsberg, Германия) (представител: M.-H. Hoffmann, avocat)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на СХВП от 5 август 2009 г. (преписка R 1101/2007-1) относно производството за обявяване на недействителност между Umarex Sportwaffen GmbH & Co. KG и Cybergun SA

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Cybergun SA да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 312, 19.12.2009 г.

Решение на Общия съд от 24 март 2011 г. — Cybergun/СХВП — Umarex Sportwaffen (AK 47)

(Дело T-503/09) (¹)

(Марка на Общността — Производството за обявяване на недействителност — Словна марка на Общността „AK 47“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) и член 52, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2011/С 145/44)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Cybergun SA (Bondoufle, Франция) (представител: S. Guyot, avocat)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: G. Schneider)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Umarex Sportwaffen GmbH & Co. KG (Arnsberg, Германия) (представител: M.-H. Hoffmann, avocat)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на СХВП от 8 октомври 2009 г. (преписка R 645/2008-1) относно производството за обявяване на недействителност между Umarex Sportwaffen GmbH & Co. KG и Cybergun SA

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Cybergun SA да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 51, 27.2.2010 г.

Решение на Общия съд от 24 март 2011 г. — CheckMobile/СХВП (carcheck)

(Дело T-14/10) (¹)

(Марка на Общността — Заявление за словна марка на Общността „carcheck“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2011/С 145/45)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: CheckMobile GmbH — The Process Solution Company (Хамбург, Германия) (представител: K. Lodigkeit, avocat)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: G. Schneider)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 18 ноември 2009 г. (преписка R 595/2009-4) относно заявка за регистрация на словния знак „carcheck“ като марка на Общността

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда CheckMobile GmbH — The Process Solution Company да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 80, 27.3.2010 г.

Определение на Общия съд от 21 март 2011 г. — Milux/СХВП — (REFLUXCONTROL и др.)

(Дела T-139/10, T-280/10—T-285/10 и T-349/10—T-352/10) (¹)

(Марка на общността — Представителство на жалбоподателя от адвокат, който няма качество на трето лице — Недопустимост)

(2011/С 145/46)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Milux Holding SA (Люксембург, Люксембург) (представител: J. Vojs, avocat)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: S. Schöffner)

Предмет

Жалба срещу решения на четвърти апелативен състав на СХВП от 13 януари 2010 г. (преписка R 1134/2009-4), относно заявка за регистрация на словния знак „REFLUXCONTROL“ като марка на Общността (дело T-139/10), от 29 април 2010 г. (преписка R 1432/2009-4), относно заявка за регистрация на словния знак „ANEURYSMCONTROL“ като марка на Общността (дело T-280/10), от 29 април 2010 г. (преписка R 1433/2009-4), относно заявка за регистрация на словния знак „APPETITECONTROL“ като марка на Общността (дело T-281/10), от 8 юни 2010 г. (преписка R 1434/2009-4), относно заявка за регистрация на словния знак „STOMACONTROL“ като марка на Общността (дело T-282/10), от 17 юни 2010 г. (преписка R 1435/2009-4), относно заявка за регистрация на словния знак „BMICONTROL“ като марка на Общността (дело T-283/10), от 3 юни 2010 г. (преписка R 1438/200-4), относно заявка за регистрация на словния знак „IMPLANTCONTROL“ като марка на Общността (дело T-284/10), от 29 април 2010 г. (преписка R 1444/2009-4), относно заявка за регистрация на словния знак „CHEMOCONTROL“ като марка на Общността (дело T-285/10), от 29 юни 2010 г. (преписка R 1436/2009-4), относно заявка за регистрация на словния знак „OVUMCONTROL“ като марка на Общността (дело T-349/10), от 2 юли 2010 г. (преписка R 1437/2009-4), относно заявка за регистрация на словния знак „HEARTCONTROL“ като марка на Общността (дело T-350/10), от 28 юли 2010 г. (преписка R 1439/2009-4), относно заявка за регистрация на словния знак „VESICACONTROL“ като марка на Общността (дело T-351/10), и от 28 юли 2010 г. (преписка R 1443/2009-4), относно заявка за регистрация на словния знак „RECTALCONTROL“ като марка на Общността (дело T-352/10)

Диспозитив

1. Съединява дела T-139/10, T-280/10—T-285/10 и T-349/10—T-352/10 за целите на определението.

2. Отхвърля жалбите като недопустими.
3. Осъжда Milux Holding SA да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 148, 5.6.2010 г.

**Определение на Общия съд от 21 март 2011 г. —
Milux/CXВП (FERTILITYINVIVO)**

(Дело T-175/10) (¹)

(Марка на Общността — Представяване на жалбоподателя от адвокат, който не е трето лице — Недопустимост)

(2011/C 145/47)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Milux Holding SA (Люксембург, Люксембург)
(представител: J. Vojs, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар
(марки, дизайни и модели) (представител: P. Geroulakos)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на CXВП от 2 февруари 2010 г. (преписка R 1116/2009-4) относно заявката за регистрация на словния знак „FERTILITYINVIVO“ като марка на Общността

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата като недопустима.
2. Осъжда Milux Holding SA да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 161, 19.6.2010 г.

Жалба, подадена на 17 февруари 2011 г. — MSE Pharmazeutika/CXВП — Merck Sharp & Dohme (SINAMIT)

(Дело T-100/11)

(2011/C 145/48)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: MSE Pharmazeutika GmbH (Bad Homburg, Германия) (представител: T. Büttner, адвокат)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар
(марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав:
Merck Sharp & Dohme Corp. (Ню Джърси, САЩ)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 9 декември 2010 г. по преписка R 724/2010-1;

— да се отмени Решение на отдела по споровете на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 3 март 2010 г., с което се уважава възражение № В 1441684.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „SINAMIT“ за стоки от класове 3, 5 и 32 — заявка за регистрация като марка на Общността № 951596

Притежател на марката или знака, на която/който се прави позоваване в процедурата по възражение: другата страна в производството пред апелативния състав

Марка или знак, на която/който се прави позоваване в подкрепа на възражението: австрийска регистрация № 57446 на словна марка „SINEMET“ за стоки от клас 5; регистрация в Бенелюкс № 320194 на словна марка „SINEMET“ за стоки от клас 5; датска регистрация № VR197302373 на словна марка „SINEMET“ за стоки от клас 5; финландска регистрация № 49091 на словна марка „SINEMET“ за стоки от клас 5; гръцка регистрация № 34959 на словна марка „SINEMET“ за стоки от клас 5; унгарска регистрация № 116223 на словна марка „SINEMET“ за стоки от клас 5; латвийска регистрация № M18257 на словна марка „SINEMET“ за стоки от клас 5; литовска регистрация № 12963 на словна марка „SINEMET“ за стоки от клас 5

Решение на отдела по споровете: уважава възражението за част от спорните стоки.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 на Съвета, доколкото апелативният състав неправилно е приел, че съществува вероятност от объркване между марките, предмет на спора, поради голямата прилика между марките от една страна и от друга страна поради идентичност или сходство на стоките, за които марките се отнасят.

**Жалба, подадена на 23 февруари 2011 г. —
Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse/Комисия**

(Дело T-112/11)

(2011/C 145/49)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse eV (Берлин, Германия) (представители: M. Loschelder и V. Schoene)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Регламент (ЕС) № 1121/2010 на Комисията от 2 декември 2010 година за вписване на наименование в регистъра на защитените наименования за произход и защитените географски указания [Edam Holland (ЗГУ)],
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага девет правни основания.

1. Първо правно основание: нарушение на правилата за разпределението на правомощията.
  - Жалбоподателят твърди, че са нарушени правилата за разпределението на правомощията съгласно Регламент (ЕО) № 510/2006 ⁽¹⁾, доколкото не е проведено национално производство относно защитеното географско указание „Edam Holland“, вписано в регистъра с обжалвания регламент.
  - Жалбоподателят поддържа, че първоначалната заявка е била за регистриране на означението „Hollandse Edam“ и че само за него е било проведено национално производство съгласно императивното изискване на член 5 от Регламент № 510/2006.
2. Второ правно основание: нарушение на член 3, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1898/2006 ⁽²⁾.
  - В това отношение жалбоподателят твърди, че „Edam Holland“ не е израз от нидерландския език.
3. Трето правно основание: нарушение на член 2, параграфи 1 и 2 от Регламент № 510/2006 и на член 3, параграф 1 от Регламент № 1898/2006.
  - С това правно основание жалбоподателят твърди, че регистрираното наименование не се използва.
4. Четвърто правно основание: нарушение на член 2, параграф 2 от Регламент № 510/2006.
  - Жалбоподателят поддържа, че е налице нарушение на член 2, параграф 2 от Регламент № 510/2006, доколкото „Edam Holland“ не е „традиционно“ негеографско име.

5. Пето правно основание: нарушение на член 2, параграф 1 от Регламент № 510/2006.

— С петото правно основание жалбоподателят твърди, че е налице нарушение на член 2, параграф 1 от Регламент № 510/2006, доколкото „Edam Holland“ не притежава репутация или особени характеристики.

6. Шесто правно основание: нарушение на членове 30 и 36 от ДФЕС.

— В това отношение жалбоподателят поддържа, че обжалваният регламент необосновано ограничава свободното движение на стоки, тъй като млякото от крави на установени в Нидерландия животновъди — единственото, от което е разрешено да се произвежда „Edam Holland“, не е от специфично естество.

7. Седмо правно основание: нарушение на член 2, параграфи 1 и 2 от Регламент № 510/2006.

— Жалбоподателят в частност твърди, че е налице нарушение на член 2, параграф 2 във връзка с член 2, параграф 1 от Регламент № 510/2006, доколкото като синоним на „Нидерландия“ думата „Holland“ („Холандия“) всъщност е име на страна. Освен това в случая не били налице предпоставките, при които по изключение може да се регистрира името на страна.

8. Осмо правно основание: нарушение на член 3, параграф 3 от Регламент № 510/2006.

— В това отношение жалбоподателят поддържа, че предвид наличието на по-ранна регистрация на ЗНП „Noord-Hollandse Edammer“ регистрирането на „Edam Holland“ е извършено при несъобразяване с факта на законното и местното му използване и създава опасност от заблуждаване на потребителите.

9. Девето правно основание: нарушение на принципа на пропорционалност и на процесуалните правила и грешка в преценката.

— На последно място жалбоподателят твърди, че в обжалвания регламент ответникът не е пояснил, че означението „Edam“ е родово. Според жалбоподателя подобно пояснение е възможно съгласно практиката на Съда и на Комисията и е било задължително предвид обстоятелствата. Липсата на такова пояснение водела до нарушение на принципа на пропорционалност и на процесуалните правила и съставлявала грешка в преценката.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 510/2006 на Съвета от 20 март 2006 година относно закрилата на географски указания и наименования за произход на земеделски продукти и храни (ОВ L 93, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 71, стр. 114).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1898/2006 на Комисията от 14 декември 2006 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 510/2006 на Съвета относно закрилата на географски указания и наименования за произход на земеделски продукти и храни (ОВ L 369, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 80, стр. 214).

**Жалба, подадена на 23 февруари 2011 г. —
Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse/Комисия**

(Дело T-113/11)

(2011/С 145/50)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse eV (Берлин, Германия) (представители: M. Loschelder и V. Schoene)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени Регламент (ЕС) № 1122/2010 на Комисията от 2 декември 2010 година за вписване на наименование в регистъра на защитените наименования за произход и защитените географски указания [Gouda Holland (ЗГУ)],

— да осъди Комисията да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага девет правни основания.

1. Първо правно основание: нарушение на правилата за разпределението на правомощията.

— Жалбоподателят твърди, че са нарушени правилата за разпределението на правомощията съгласно Регламент (ЕО) № 510/2006 ⁽¹⁾, доколкото не е проведено национално производство относно защитеното географско указание „Gouda Holland“, вписано в регистъра с обжалвания регламент.

— Жалбоподателят поддържа, че първоначалната заявка е била за регистриране на означението „Hollandse Gouda“ и че само за него е било проведено национално производство съгласно императивното изискване на член 5 от Регламент № 510/2006.

2. Второ правно основание: нарушение на член 3, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1898/2006 ⁽²⁾.

— В това отношение жалбоподателят твърди, че „Gouda Holland“ не е израз от нидерландския език.

3. Трето правно основание: нарушение на член 2, параграфи 1 и 2 от Регламент № 510/2006 и на член 3, параграф 1 от Регламент № 1898/2006.

— С това правно основание жалбоподателят твърди, че регистрираното наименование не се използва.

4. Четвърто правно основание: нарушение на член 2, параграф 2 от Регламент № 510/2006.

— Жалбоподателят поддържа, че е налице нарушение на член 2, параграф 2 от Регламент № 510/2006, доколкото „Gouda Holland“ не е „традиционно“ негеографско име.

5. Пето правно основание: нарушение на член 2, параграф 1 от Регламент № 510/2006.

— С петото правно основание жалбоподателят твърди, че е налице нарушение на член 2, параграф 1 от Регламент № 510/2006, доколкото „Gouda Holland“ не притежава репутация или особени характеристики.

6. Шесто правно основание: нарушение на членове 30 и 36 от ДФЕС.

— В това отношение жалбоподателят поддържа, че обжалваният регламент необосновано ограничава свободното движение на стоки, тъй като млякото от крави на установени в Нидерландия животновъди — единственото, от което е разрешено да се произвежда „Gouda Holland“, не е от специфично естество.

7. Седмо правно основание: нарушение на член 2, параграфи 1 и 2 от Регламент № 510/2006.

— Жалбоподателят в частност твърди, че е налице нарушение на член 2, параграф 2 във връзка с член 2, параграф 1 от Регламент № 510/2006, доколкото като синоним на „Нидерландия“ думата „Holland“ („Холандия“) всъщност е име на страна. Освен това в случая не били налице предпоставките, при които по изключение може да се регистрира името на страна.

8. Осмо правно основание: нарушение на член 3, параграф 3 от Регламент № 510/2006.

— В това отношение жалбоподателят поддържа, че предвид наличието на по-ранна регистрация на ЗНП „Noord-Hollandse Gouda“ регистрирането на „Gouda Holland“ е извършено при несъобразяване с факта на законното и местното му използване и създава опасност от заблуждаване на потребителите.

9. Девето правно основание: нарушение на принципа на пропорционалност и на процесуалните правила и грешка в преценката.

— На последно място жалбоподателят твърди, че в обжалвания регламент ответникът не е пояснил, че означението „Gouda“ е родово. Според жалбоподателя подобно пояснение е възможно съгласно практиката на Съда и на Комисията и е било задължително предвид обстоятелствата. Липсата на такова пояснение водела до нарушение на принципа на пропорционалност и на процесуалните правила и съставлявала грешка в преценката.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 510/2006 на Съвета от 20 март 2006 година относно закрилата на географски указания и наименования за произход на земеделски продукти и храни (ОВ L 93, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 71, стр. 114).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1898/2006 на Комисията от 14 декември 2006 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 510/2006 на Съвета относно закрилата на географски указания и наименования за произход на земеделски продукти и храни (ОВ L 369, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 80, стр. 214).

Иск, предявен на 28 февруари 2011 г. — Centre national de la recherche scientifique/Комисия

(Дело T-125/11)

(2011/C 145/51)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Centre national de la recherche scientifique (Париж, Франция) (представител: N. Lenoir, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Искания на ищеца

Ищецът иска от Общия съд:

- да отмени решението от 17 декември 2010 г. в частта му, от една страна, относно прихващането между вземането, удържаното от CNRS за сметка на Общността, въз основа на Договора Contrat PIEF, и от друга страна, относно претендираното вземане на Общността по отношение на CNRS, чието изпълнение се иска по силата на Договора ALLOSTEM;
- да се осъди Комисията да заплати всички съдебни разходи по настоящото производство.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на иска си ищецът излага шест правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от нарушение на правото на защита, и по-специално на член 12, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 2321/2002 ⁽¹⁾, доколкото Комисията не поиска становището на ищеца относно основателността на решението ѝ за на връщане на претендираното вземане чрез прихващане.
2. Второто правно основание е изведено от нарушение на задължението за мотивиране, тъй като Комисията само препращала към общите съображения на одиторския доклад от 16 март 2009 г., без да изясни причините, поради които не взела предвид доказателствата, представени от ищеца с оглед установяване на допустимостта на декларираните от него разходи.
3. Третото правно основание е изведено от явни грешки в преценката, тъй като Комисията приела, че възнаграждението на г-жа Т., научен работник в CNRS в периода 1 април 2006 г.—31 март 2007 г., не спада към допустимите разходи въпреки представените от ищеца доказателства под формата на справки за изработените часове и четири научни статии, свързани с разглеждания договор.
4. Четвъртото правно основание е изведено от грешки при прилагане на правото, тъй като Комисията отхвърлила доказателствената стойност на справките за изработени часове на

г-жа Т. за периода 1 април 2006 г.—31 март 2007 г. и не признала допустимостта, от една страна, на възнаграждението на г-жа В., научен работник в CNRS, по време на отпуски ѝ за бременност и раждане, и от друга страна, на социалната вноска, наречена „за загуба на работното място“, която CNRS плащал за осигуряване в случай на безработица на нещатните му служители.

5. Петото правно основание е изведено от нарушение на принципа на оправдани правни очаквания, тъй като Комисията:

- в противоречие с това, което посочила в одиторския си доклад и по време на една от срещите, отрекла каквато и да било доказателствена стойност на четири научни публикации;
- дала ново тълкуване на критериите за допустимост на разходите, свързани с отпуски за бременност и раждане;
- нотифицирала решението в противоречие с уверенията ѝ в хода на процедурата за уреждане на спора по взаимно съгласие.

6. Шестото правно основание е изведено от нарушение на член 73, параграф 1 от Финансовия регламент ⁽²⁾, тъй като вземането, чието изпълнение искала Комисията, не било безспорно.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2321/2002 на Европейския парламент и Съвета от 18 декември 2006 г. относно правилата за участие на предприятия, изследователски центрове и университети в и за разпространението на резултатите от изследванията за изпълнението на Шестата рамкова програма на Европейската общност (2002—2006) (ОВ L 355, стр. 23).

⁽²⁾ Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета от 25 юни 2002 година относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности (Ю L 248, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 198).

Жалба, подадена на 11 март 2011 г. — GS/Парламент и Съвет

(Дело T-149/11)

(2011/C 145/52)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: GS Gesellschaft für Umwelt- und Energie-Servicelösungen mbH (Eigeltingen, Германия) (представител: J. Schmidt, Rechtsanwalt)

Ответници: Европейски парламент и Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да се отмени член 8, параграф 2, второ изречение от Регламент (ЕС) № 1210/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2010 година относно установяване на истинността на евро монетите и обработката на негодни за употреба евро монети,
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага следните правни основания.

1. Обжалваната разпоредба нарушава член 15 и член 16 от Хартата на основните права на Европейския съюз.
  - Във връзка с това жалбоподателят посочва, че член 8, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1210/2010 ⁽¹⁾ накърнява правото му на избор на професия и свободата му на стопанска инициатива, тъй като след влизане в сила на обжалвания регламент той търпи загуби в оборота.
2. Обжалваната разпоредба нарушава член 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз.
  - Жалбоподателят изтъква, че член 8, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1210/2010 накърнява правото му на собственост, тъй като тази разпоредба ограничава упражняването на правото му до установени и действащи предписания.
  - По-нататък обжалваната разпоредба нарушавала пряко правото на собственост на жалбоподателя, тъй като притежаваните от него монети се изтегляли, без стойността им да бъде възстановена.
3. Обжалваната разпоредба не е подходяща за постигане на преследваната от законодателя цел и не е пропорционална.
  - Във връзка с това жалбоподателят посочва, че правото на избор на професия, свободата на стопанска инициатива и правото на собственост могат да бъдат ограничавани, ако ограничаването им на практика съответства на цели от общ интерес и не съставлява непропорционално накърняване спрямо преследваната цел. Жалбоподателят смята, че обжалваната разпоредба е повърхностна, неподходяща за постигане на преследваната от законодателя цел и освен това представлява пречка. Ето защо тя била непропорционална и неподходяща, за да обоснове накърняване на основните права на жалбоподателя.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1210/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2010 година относно установяване на истинността на евро монетите и обработката на негодни за употреба евро монети (ОВ L 339, стр. 1).

Жалба, подадена на 11 март 2011 г. — Telefónica de España и Telefónica Móviles España/Комисия

(Дело T-151/11)

(2011/C 145/53)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподатели: Telefónica de España, SA (Мадрид, Испания), Telefónica Móviles España, SA (Мадрид, Испания) (представители: F. González Díaz, F. Salerno, abogados)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени по реда на член 263 ДФЕС Решение на Европейската комисия от 20 юли 2010 г.,
- във всички случаи да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е срещу Решение на Комисията от 20 юли 2010 година относно схема за държавна помощ С 38/09 (ex NN 58/09), която Испания планира да отпусне на Corporación de Radio y Televisión Española (RTVE) (ОВ 2011 L 1, стр. 9), обявяващо за съвместим с общия пазар на основание член 106, параграф 2 ДФЕС новия модел на финансиране на националния радио- и телевизионен разпространител Corporación de Radio y Televisión Española poración de Radio y Televisión Española, въведен със Закон 8/2009 от 28 август.

Жалбоподателят изтъква пет правни основания в подкрепа на жалбата си.

1. Първо основание, свързано с нарушение на член 108, параграф 2 ДФЕС, тъй като Комисията не е започнала производството по тази разпоредба, що се отнася до отделимостта на финансирането от цялата разглеждана мярка.
2. Второ основание, свързано с нарушение на член 108 ДФЕС, тъй като Комисията приема финансирането за отделимо от цялата разглеждана мярка и неправилно определя като нова помощ само допълнителното финансиране. С това Комисията не се съобразява нито със съдебната практика, нито със собствената си практика по вземане на решения.
3. Трето основание, свързано с нарушение на член 256 ДФЕС, тъй като Комисията изобщо не обяснява как е стигнала до извода, че трите данъчни мерки, които се въвеждат или изменят с членове 4, 5 и 6 от Закон 8/2009 са отделими от действащия режим на финансиране на RTVE.

4. Грешка при прилагане на правото поради отделяне на източника на финансиране от мярката, доколкото несъвместимостта на източниците на финансиране с общностното право задължително трябва да води до несъвместимост на мярката с нормите в областта на държавните помощи. В това отношение се твърди, че обжалваното решение обявява за съвместима помощ, свързана с финансиране, което самата Комисия в успоредно протекло производство, е приела за противоречаща на правото на Съюза.
5. Нарушение на член 106, параграф 2 ДФЕС и/или на член 256 ДФЕС поради ненадлежно мотивиране на липсата на свръхкомпенсиране и на въздействието на мярката върху конкуренцията на вътрешния пазар. По-конкретно решението, от една страна, не отчита, че действителните бъдещи разходи на RTVE ще са по-ниски от тези в миналото, и, от друга страна, обявява за съвместима с вътрешния пазар мярката, гарантираща защита „от колебанията на приходите на рекламния пазар“, въпреки че вече не съществува никакъв стопански риск.

Жалба, подадена на 10 март 2011 г. — Marszałkowski/СХВП — Mar-Ko Fleischwaren (WALICHNOWY MARKO)

(Дело T-159/11)

(2011/С 145/54)

Език на жалбата: полски

Страни

Жалбоподател: Marek Marszałkowski (Соколники, Полша)
(представител: С. Sadkowski, radca prawny)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар
(марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG (Бланкенхайм, Германия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 11 януари 2011 г. (преписка R 760/2010-4), с което се отхвърля заявката за регистрация на мярката на Общността „Marko Walichnowy“ за следните стоки от клас 29: месо, месни и птичи продукти, включително пастети, карантия, зеле с наденица, месни консерви и месно-зеленчукови продукти, включително пайове, птици (включително пакетирани), кюфтета в зеленчуков сос,

— при условията на евентуалност, да измени обжалваното решение, като допусне регистрацията на мярката на

Общността „Marko Walichnowy“ за гореупоменатите стоки от клас 29,

— да осъди ответника да заплати съдебните разходи на жалбоподателя, включително направените от него разходи за процесуално представителство.

Правни основания и основни доводи

Заявител на мярката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка със словния елемент „Marko Walichnowy“ за стоки от клас 29 — заявка № 007 161 541

Притежател на мярката или знака, на която/който се прави позоваване в процедурата по възражение: Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG

Марка или знак, на която/който се прави позоваване в подкрепа на възражението: словна марка на Общността „Mar-Ko“ за някои стоки от клас 29

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението.

Решение на апелативния състав: отменя решението на отдела по споровете и отхвърля заявката за следните стоки от клас 29: месо, месни и птичи продукти, включително пастети, карантия, зеле с наденица, месни консерви и месно-зеленчукови продукти, включително пайове, птици (включително пакетирани), кюфтета в зеленчуков сос.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009⁽¹⁾ при установяването на сходството между марките и вероятността от объркване на потребителите.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

Жалба, подадена на 17 март 2011 г. — Häfele/СХВП (Infront)

(Дело T-166/11)

(2011/С 145/55)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Häfele GmbH & Co. KG (Nagold, Германия)
(представители: М. Eck и J. Dönch, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар
(марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 17 януари 2011 г. по преписка R 1711/2010-1;

— да се осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „Infront“ за стоки от класове 6 и 20

Решение на проверителя: отхвърля заявката за марка.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 7, параграф 1, букви б), в) и г) от Регламент (ЕО) № 207/2009⁽¹⁾, тъй като съответната марка на Общността нямала отличителен характер, не била описателна и не станала обичайно наименование.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

Иск, предявен на 15 март 2011 г. — Centre national de la recherche scientifique/Комисия

(Дело T-167/11)

(2011/C 145/56)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Centre national de la recherche scientifique (Париж, Франция) (представители: N. Lenoir, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Искания на ищеца

Ищецът иска от Общия съд:

— да обяви иска за допустим и основателен;

— да осъди Комисията да върне сумата по твърдяното вземане в размер на 20 989,82 EUR, която Комисията изисква на основание договора в дебитното си известие 2010-1232 от 26 октомври 2010 г. и във връзка с която е приет акта за прихващане от 17 декември 2010 г. (BUDG/C3 D(2010) В.2-1232), заедно с лихвите за забава в размер на законния лихвен процент по приложимото към договора белгийско право;

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на иска си ищецът излага три правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от нарушение на член II.19, параграф 1 от общите условия на договора LSHB-СТ-2004-503319 относно проекта „ALLOSTEM“ по Шестата рамкова програма за научни изследвания и технологично развитие (2002—2006) (наричан по-нататък „Договорът „ALLOSTEM“), тъй като Комисията ограничила, и дори лишила ищеца от възможността да докаже правилното изпълнение на договора с оглед допустимостта на разходите за персонал, без да се съобрази с критериите на определението за допустими разходи.

2. Второто правно основание е изведено от нарушение на договорните задължения по членове II.19 и II.20 от общите условия на Договора „ALLOSTEM“, тъй като Комисията изключила допустимостта на разходите, свързани с вноски „за загуба на работното място“ и с отпуските за бременност и раждане на служителка, наета на работа като биолог на срочен трудов договор.

3. Третото правно основание е изведено от нарушение на член 12 от Договора „ALLOSTEM“, който предвижда, че преценката дали вземанията по посочения договор са безспорни трябва да се извършва съгласно белгийското право. Ищецът твърди:

— че при преценката дали претендираното вземане е безспорно Комисията се основавала само на правото на Съюза, но не и на белгийското право и

— че вземането не е безспорно, след като по отношение на него съществуват сериозни разногласия.

Жалба, подадена на 17 март 2011 г. — Rivella International/CXВП — Baskaya di Baskaya & C. (BASKAYA)

(Дело T-170/11)

(2011/C 145/57)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Rivella International AG (Rothrist, Швейцария) (представители: C. Spintig, U. Sander и H. Förster, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Baskaya di Baskaya & C. s.a.s. (Grosseto, Италия)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 10 януари 2011 г. по дело R 534/2010-4;

— да се осъди ответника да заплати съдебните разноските.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Baskaya di Baskaya & C. s.a.s.

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративната марка, съдържаща словния елемент „BASKAYA“, за стоките от класове 29, 30 и 32

Притежател на марката или знака, на която/който се прави позоваване в процедурата по възражение: жалбоподателят

Марка или знак, на която/който се прави позоваване в подкрепа на възражението: международно регистрираната фигуративна марка, съдържаща словния елемент „Passaia“, за стоките от клас 32

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 42, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009⁽¹⁾, тъй като апелативният състав не е приложил член 5 от Германско-швейцарското споразумение от 13 април 1892 година относно взаимната закрила на патентите, марките и дизайните и поради това е допуснал грешка при прилагане на правото, като не е взел предвид представеното от жалбоподателя доказателство.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

Жалба, подадена на 21 март 2011 г. — Hopf/СХВП (Clampflex)

(Дело T-171/11)

(2011/C 145/58)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Hans-Jürgen Hopf (Zirndorf, Германия) (представител: V. Mensing, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 19 януари 2011 г. по преписка R 1514/2010-4;

— да осъди СХВП да заплати съдебните разноски, включително и тези по настоящото производство.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „Clampflex“ за стоки от класове 5, 9, 10, 17 и 20.

Решение на проверителя: частично отхвърля заявката за марка.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009⁽¹⁾, тъй като разглежданата марка на Общността има отличителен характер и не е описателна.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 г. относно марката на Общността (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 22 март 2011 г. — Hesse/СХВП — Porsche (Carrera)

(Дело T-173/11)

(2011/C 145/59)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Kurt Hesse (Нюрнберг, Германия) (представител: M. Krogmann, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (Щутгарт, Германия)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решение № R 306/2010-4 на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 11 януари 2011 г. и да се отхвърли възражението срещу заявката за марка на Общността № 5 723 432 от 16 февруари 2007 г.,

— при условията на евентуалност,

а) да се отмени обжалваното решение, доколкото то допуска наличието на сходство между стоки или неоснователно извличане на полза от отличителния характер или от репутацията на стоките, посочени във възражението, чрез стоките или свързаните с тях услуги от заявената марка, които са автомобилни аксесоари, произхождат от различни пазари и са разработени да бъдат поставени в действие в и извън механични моторни превозни средства,

б) да се отмени обжалваното решение, доколкото то допуска наличието на сходство между стоки или неоснователно извличане на полза от отличителния характер или от репутацията на стоките, посочени във възражението, чрез стоките или свързаните с тях услуги от заявената марка, които по своето естество (електронни инструменти срещу механични моторни превозни средства), предназначение (развлечение, слушане на музика, новини за пътната обстановка) или употреба нямат никаква релевантна връзка със стоките и не трябва да се считат за допълващи се (стоки, между които съществува връзка в смисъл, че стоките от заявката за регистрация са необходими или важни за използването на стоките, посочени във възражението), а освен това се използват напълно независимо едни от други,

в) да се отмени обжалваното решение, доколкото то допуска наличието на сходство между стоки или неоснователно извличане на полза от отличителния характер или от репутацията във връзка с електрически или електронни инструменти и апарати и тяхното съвместно инсталиране (например навигационни инструменти) от клас 9 или свързаните с тях услуги, които могат да се използват по-специално за усъвършенстването на моторни превозни средства от всякакъв вид и произход и произхождат от различни пазари,

— да се осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „Сагега“ за стоки от клас 9

Притежател на марката или знака, на която/който се прави позоваване в процедурата по възражение: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG

Марка или знак, на която/който се прави позоваване в подкрепа на възражението: националната словна марка и словната марка на Общността „CARRERA“ за стоки от клас 12

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението.

Решение на апелативния състав: уважава жалбата и отхвърля заявлението за регистрация.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) и на член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009⁽¹⁾, тъй като не съществува вероятност от объркване между конфликтните марки и не е налице неоснователно извличане на полза от отличителния характер на марките, посочени във възражението.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 25 март 2011 г. — PASP и др./Съвет

(Дело T-177/11)

(2011/C 145/60)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Port autonome de San Pedro (PASP) (Сан Педро, Кот д'Ивоар), Port autonome d'Abidjan (Абиджан, Кот д'Ивоар), Société de gestion du patrimoine du secteur de l'électricité (Sogepé) (Абиджан, Кот д'Ивоар) (представител: M. Ceccaldi, avocat)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени Решение 2011/18/ОВППС и Регламент (ЕО) № 25/2011 на Съвета от 14 януари 2011 година, с които се въвеждат ограничителни мерки срещу определени лица и стопански субекти, включително спрямо дружествата жалбоподатели, а именно PORT AUTONOME DE SAN PEDRO, PORT AUTONOME D'ABIDJAN и Société de gestion du patrimoine du secteur de l'électricité (SOGEPÉ),

— да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателите по същество изтъкват същите или сходни правни основания и основни доводи като изложените по дело T-142/11, SIR/Съвет.

Жалба, подадена на 18 март 2011 г. — Voss of Norway/СХВП — Nordic Spirit (триизмерна „бутилка“)

(Дело T-178/11)

(2011/C 145/61)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Voss of Norway ASA (Осло, Норвегия) (представители: F. Jacobacci и B. La Tella, адвокати)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Nordic Spirit AB (publ) (Стокхолм, Швеция)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 12 януари 2011 г. по преписка R 785/2010-1 и

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: триизмерна марка, представляваща „бутилка“ за стоки от класове 32 и 33 — заявка за регистрация като марка на Общността № 3156163

Притежател на марката на Общността: жалбоподателят

Страна, която иска обявяване на недействителността на марката на Общността: другата страна в производството пред апелативния състав

Основание на искането за обявяване на недействителност: страната, която иска обявяването на недействителност, се позовава на абсолютни основания за недействителност съгласно член 52, параграф 1, буква а) във връзка с член 7 от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета и на това, че в съответствие с член 52, параграф 1, буква б) от същия регламент притежателят на марката на Общността е бил недобросъвестен при подаване на заявката.

Решение на отдела по отмяна: отхвърля искането за обявяване на недействителност.

Решение на апелативния състав: обявява регистрацията на марката на Общността за недействителна.

Изложени правни основания: нарушение на членове 75 и 99, и на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 на Съвета, както и нарушение на правило 37, буква б), точка iv от Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията, доколкото апелативният състав е (i) допуснал грешка в своите мотиви, като ги е основал на ново изискване за установяване на действителността на триизмерни марки, по което жалбоподателят не е имал възможност да представи становище; (ii) обърнал е тежестта на доказване в нарушение на принципа за справедлив съдебен процес; (iii) неправилно е изтъквал и приложил член 7, параграф 1, буква б) от Регламента относно марката на Общността и (iv) силно е изопачил обстоятелствата, за да достигне до погрешен извод.

Жалба, подадена на 28 март 2011 г. — MIP Metro/CXВП — Jacinto (My Little Bear)

(Дело T-183/11)

(2011/C 145/62)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Дюселдорф, Германия) (представители: J.-C. Plate и R. Kaase, адвокати)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Manuel Jacinto, Lda (S. Paio de Oleiros, Португалия)

Искания на жалбоподателя

— да се спре производството до окончателното произнасяне с решение на португалското Патентно ведомство по подаденото на 23 март 2011 г. от жалбоподателя искане за отмяна на по-ранна португалска регистрация на марка № 384674;

— при неуважаване на искането за спиране на производството, то разглеждането му да продължи, като

— се отмени Решение на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 20 януари 2011 г. по преписка R 494/2010-1, и

— ответникът се осъди да заплати разноските, включително тези, които са направени в хода на апелативното производство.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка „My Little Bear“ в кафяв, черен, бял, и червен цвят за стоки от класове 12, 18, 20, 24, 25 и 28 — заявка за регистрация като марка на Общността № W00962622

Притежател на марката или знака, на която/който се прави позоваване в процедурата по възражение: другата страна в производството пред апелативния състав

Марка или знак, на която/който се прави позоваване в подкрепа на възражението: португалска регистрация № 384674 на фигуративната марка „Little Bear“ за стоки от клас 18

Решение на отдела по споровете: отхвърля заявката по отношение на всички спорни стоки.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 на Съвета, доколкото апелативният състав неправилно е приел, че съществува вероятност от объркване между заявената марка и марката, която ѝ се противопоставя, тъй като в съставните марки доминиращи били словните елементи.

Жалба, подадена на 26 март 2011 г. — Schönberger/ Парламент

(Дело T-186/11)

(2011/C 145/63)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Peter Schönberger (Люксембург, Люксембург) (представител: O. Mader, Rechtsanwalt)

Ответник: Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението, което ответникът му е съобщил с писмо от 25 януари 2011 г., тъй като проучването на петиция № 1188/2010 на жалбоподателя приключило, без комисията по петиции на Парламента да е разгледала съдържанието ѝ;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква следните правни основания:

1. Обжалваното решение било прието в нарушение на основното правото на жалбоподателя на петиции, като се има предвид че въпреки допустимостта на петицията му комисията по петиции на Парламента отказала да разгледа съдържащите се в нея искания, поради което нарушила правото на жалбоподателя на разглеждане на петицията му.
2. Парламентът нарушил правото на жалбоподателя на мотивирано решение, като се има предвид че обжалваното решение не излагало причините, поради които комисията по петиции отказала да разгледа петицията.

Жалба, подадена на 1 април 2011 г. — Chiboub/Съвет

(Дело T-188/11)

(2011/C 145/64)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Mohamed Slim Ben Mohamed Hassen Ben Salah Chiboub (Абу Даби, Обединени арабски емирства) (представител: G. Perrot, avocat)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение 2011/72/ОВППС на Съвета от 31 януари 2011 г., доколкото се отнася до г-н CHIBOUB;
- да отмени Решение за изпълнение 2011/79/ОВППС от 4 февруари 2011 г., прието на основание Решение 2011/72/ОВППС на Съвета от 31 януари 2011 г. и доколкото се отнася до г-н CHIBOUB;
- да отмени Регламент (ЕС) № 101/2011 от 4 февруари 2011 г., приет на основание Решение 2011/72/ОВППС на Съвета от 31 януари 2011 г. и доколкото се отнася до г-н CHIBOUB;
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на своята жалба жалбоподателят излага три правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от нарушаването на основните права и преди всичко на правото на защита, доколкото с Решение 2011/72/ОВППС се налагат санкции и се причинява съществена вреда на жалбоподателя, без той предварително да е бил изслушан и без дори да е могъл впоследствие да представи надлежно своята гледна точка.
2. Второто правно основание е изведено от нарушаването на задължението за мотивиране, на правото на ефективна съдебна защита и на презумпцията за невинност, доколкото жалбоподателят е бил включен в оспорения списък без предварително да бъде изслушан и без да са посочени фактическите и правни доводи, на които се основава това включване.
3. Третото правно основание е изведено от наличието на явна грешка в преценката, доколкото жалбоподателят не може да бъде обвинен за злоупотреба с финансови средства с цел пране на пари, тъй като тези средства са с произход от ФИФА, от която жалбоподателят получавал възнаграждение от 2006 г. до 2010 г. по силата на различни договори.

<u>Известие №</u>	Съдържание (<i>продължение</i>)	Страница
2011/С 145/59	Дело Т-173/11: Жалба, подадена на 22 март 2011 г. — Hesse/СХВП — Porsche (Carrera)	35
2011/С 145/60	Дело Т-177/11: Жалба, подадена на 25 март 2011 г. — PASP и др./Съвет	36
2011/С 145/61	Дело Т-178/11: Жалба, подадена на 18 март 2011 г. — Voss of Norway/СХВП — Nordic Spirit (триизмерна „бутилка“)	36
2011/С 145/62	Дело Т-183/11: Жалба, подадена на 28 март 2011 г. — MIP Metro/СХВП — Jacinto (My Little Bear)	37
2011/С 145/63	Дело Т-186/11: Жалба, подадена на 26 март 2011 г. — Schönberger/Парламент	37
2011/С 145/64	Дело Т-188/11: Жалба, подадена на 1 април 2011 г. — Chiboub/Съвет	38

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2011 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 100 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на DVD	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	770 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на DVD (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	400 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), DVD, едно издание на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	300 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език(езици) в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в едно общо многоезиково DVD.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

